



روایت کنشگر محیط‌زیست که برای بودن در میدان لباس مردانه پوشید، اما هرگز کنار نکشید

جنگیدن حتی در زمان صلح

شیرما مفید: آنقدر برای به‌دست آوردن هر چیز ساده‌ای جنگیده بودم که یادم می‌رفت گاه موضوع ساده است و نیازی به جنگیدن ندارد

روزنامه پیام

سال بیستویکم | شماره پیاپی ۳۲۱۳ | چهارشنبه ۱۲ شهریورماه ۱۴۰۴ | قیمت ۵ هزار تومان

www.payama.ir

افزایش ظرفیت پذیرش پزشکی
تصمیمی بحث‌برانگیز است

شهروند درجه ۲ پزشکی درجه ۲!؟

مجلس، وزیر نیرو
را برای توضیح فراخواند

جدال سیاسی بر سر «آب و برق»

اقامتگاه «ماجر» در هرمز و ایستگاه متروی
«جهاد» برنده جایزه معماری شدند

۲ جایزه «آقاخان» برای ایران

داستان خبرنگاران یک روستای دورافتاده ساحلی

یادداشت

پیش‌بینی حضور نیم میلیونی مردم در میدان آزادی



عطا نودی |
روزنامه‌نگار



الزامات تازه برای صدور ویزا و سفر به ایران، چرخ گردشگری را کند کرده است

ورود گردشگر ممنوع

روزنامه‌نگار

پزشکیان در گفت‌وگو با شبکه «سی‌تی‌وی» چین:

ایران به دنبال جنگ نیست، اما مقتدرانه از خود دفاع می‌کند

ایپام ما! مسعود پزشکیان با تأکید بر اینکه تهران هیچ‌گاه به دنبال جنگ نبوده است، گفت ایران توانسته نشان دهد از قدرت لازم برای دفاع مقتدرانه برخوردار است.
رئیس‌جمهور کشورمان، در گفت‌وگو با شبکه «سی‌تی‌وی» چین درباره مسائل مختلف از جمله مکانیسم ماشه، احتمال تجاوز مجدد رژیم صهیونیستی به ایران، همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و نقش چین در چندجانبه‌گرایی جهانی توضیحاتی ارائه داد.

رئیس‌جمهور در پاسخ به سوالاتی درباره فعال شدن مکانیسم ماشه گفت: «همین مسئله مصداقی از استانداردهای دوگانه‌ای است که کشورهای حامی یکجانبه‌گرایی آن را اعمال و دنبال می‌کنند. همان کسانی که توافق برجام را نقض کرده‌اند، حالا مدعی عمل نکردن ایران به تعهداتش هستند.»

او در ادامه و در پاسخ به پرسشی درباره احتمال تکرار تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی به ایران خاطر نشان کرد: «ایران به دنبال جنگ و تازاری نبوده و نیست، اما نشان داده که به خوبی توان دفاع مقتدرانه از خود را دارد.»

پزشکیان همچنین درباره تعامل ایران با آژانس بین‌المللی انرژی

معنی این حرف تعامل، تجارت و گوش نکردن به حرف‌های آنان درباره تحریم‌هاست.

پزشکیان با بیان اینکه «باید عدالت و انصاف و قانون را میان هم و سایر کشورها مراعات و تلاش کنیم توسعه را در کل جهان باهم به اشتراک بگذاریم»، اظهار کرد: «چین که اکنون رهبری چین و تفکری و سیاستی را پیش گرفته است، انتظار است بستر را برای او یادآور شد: «اگر آمریکا و اسرائیل که اکنون در منطقه با تکیه بر قدرت نه منطبق هرکس را که مقابل آنان است بمباران، رهبران سیاسی را ترور می‌کنند و مردم عادی و دانشمندان را هدف قرار می‌دهند، پیش بروند و کشورهایی که به دنبال عمل کردن خارج از چارچوب‌هایی هستند دست‌به‌دست هم ندهند، نگاه تمامیت‌خواهی به‌مصرف چین هم خواهد رسید.»

پزشکیان افزود: «آمریکا بزرگترین رقیبش در سیاست‌هایی که تدوین کرده، چین است. می‌گوید می‌توانم جلوی بقیه با زور، اسلحه و تهدید یا تحریم بایستم. اگر بتواند کشورهایی که با چین همکاری می‌کنند را آرام‌آرام جدا کند، چین تنها می‌ماند و آن‌وقت آمریکا اعمال قدرت و کارهایی می‌کند که در تنهایی مقابله با آن سخت است.»

او با تأکید بر نقش چین در توسعه و امنیت جهانی گفت: «شعاری که رهبری چین برای توسعه، امنیت و صلح جهانی مطرح کرده، باید از سوی مجموعه کشورهای که دنبال صلح و

امنیت هستند دنبال شود تا باهم مقابل برخوردهای غیرقانونی، غیرانسانی و غیرعادلانه بایستند. اگر چنین اتفاقی رخ دهد، آنچه رهبری چین دنبال می‌کند و در تکمیل آن از حکمرانی جهانی هم سخن گفته است، می‌تواند سازوکار عملیاتی پیدا کند تا کسانی که صلح جهانی را به هم می‌زنند، نتوانند ترک‌تازی کنند.»

رئیس‌جمهور در ادامه با اشاره به مشاهدات خود از پیشرفت‌های چین گفت: «نسبت به دهه قبل که ۱۰ سال قبل به پکن آمده بودم، این شهر به‌عنوان پایتخت چین تفاوت محسوسی کرده و دیگر مثل قبل شاهد هوای شدیداً آلوده، ترافیک شدید و مشکلات مشابه نیستیم.»

او در ارزیابی برنامه اعلامی رئیس‌جمهور چین تحت عنوان اصلاح حاکمیت جهانی اظهار داشت: «این طرح یک بسته مدون است که موفقیت آن در گرو اجرای همه وجوه و اجزای بسته است. این برنامه به دنبال جایگزینی چندجانبه‌گرایی و رویکرد عدالت‌محور در جهان با رفع نگاه و استانداردهای دوگانه‌ای است که امروز به رژیم صهیونیستی و حامیانش اجازه داده همه چارچوب‌های حقوقی و جهانی را نادیده بگیرند و مدعی دفاع از حقوق بشر هم باشند.»

پزشکیان تأکید کرد: «جلب همراهی کشورهای که در مقابله با یکجانبه‌گرایی در کنار چین هستند، بسیار مهم است و نباید اجازه داد زیاده‌خواهی‌های کشورهای تمامیت‌خواه از طریق سیاست‌هایی نظیر اعمال تحریم‌های ظالمانه این کشورها را از این مسیر کنار بگذارد.»

او «ابتکار کمربند و راه» را محصول نگاه استراتژیک رئیس‌جمهور چین عنوان کرد و گفت: «این ابتکار در راستای کمک به گسترش همکاری‌ها برای رسیدن به صلح، امنیت و شکوفایی طراحی شده است.»

چین به حق ایران برای انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای احترام می‌گذارد

پزشکیان در جریان سفر به چین برای شرکت در اجلاس سازمان همکاری شانگهای در تیانجین با رئیس‌جمهور چین نیز دیدار کرد. رئیس‌جمهور چین در دیدار با همتای ایرانی‌اش تأکید کرد کشورش به حق ایران برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای احترام می‌گذارد و از تهران در حفظ حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و صیانت از حقوق مشروع حمایت می‌کند.

«شی جین‌پینگ» با اشاره به تعهدات ایران در چارچوب مقررات منع اشاعه تسلیحات هسته‌ای، گفت: «چین تأکید مکرر ایران بر پایبندی به این تعهدات را ارج می‌نهد و روابط تهران-پکن در شرایط متلاطم بین‌المللی آرموده شده و به‌شکلی پایدار و موفقیت‌آمیز توسعه یافته است.»

او همچنین خاطر نشان کرد پکن بر رعایت عدالت و پیشبرد راهکاری برای حل مسئله هسته‌ای ایران که منافع همه طرف‌ها را تأمین کند، پایبند است. رئیس‌جمهور چین افزود: «چین به تلاش‌های بی‌وقفه برای دستیابی به صلح در خاورمیانه ادامه خواهد داد.»

آگهی تجدید مناقصه عمومی (بوت‌بوت)

۱۴۰۴/۰۸/۰۴ شرکت گهر حدید

شرکت همیار گهر حدید سیرجان در نظر دارد به منظور انجام عملیات حفاری آتشفشانی (با قطر ۸/۵ اینچ) در معدن سنگ آهن گهرزمین، از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام به اجاره سه دستگاه حفاری با مشخصات مندرج در اسناد مناقصه نماید، لذا از تمامی شرکت‌هایی که دارای توانایی مناسب، سابقه و تجارب مورد قبول می‌باشند، دعوت به عمل می‌آید جهت اخذ اسناد مناقصه به آدرس سیرجان - کیلومتر ۷ جاده شیراز - سایت شرکت معدنی و صنعتی گهرزمین - سرراجه و یا درخواست خود را جهت اخذ اسناد به آدرس ایمیل tenderhadid@goharhadid.com ارسال نمایند.

آخرین مهلت تحویل پاکات ساعت ۱۷:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۴

در محل دبیرخانه کمیسیون معاملات شرکت همیار گهر حدید سیرجان می‌باشد.

شرکت همیار گهر حدید سیرجان در قبول یا رد هر یک از پیشنهادات بدون نیاز به ذکر دلیل و بدون جبران خسارت مختار می‌باشد.

جهت کسب اطلاعات بیشتر در ساعات اداری با شماره تلفن ۰۳۴۴۱۵۲۰۰ داخلی ۹۱۴۷ و یا ۰۹۱۳۴۵۷۱۹۵ تماس حاصل فرمایید.



GoharHadid.Co | GoharHadid.Co

یادداشت

کسی ناچار است میان موتورهای روشن یا بساطهای شلوغ راه باز کند، در واقع پیمایی آشکار دریافت می‌کند: «این فضا متعلق به تو نیست»، این وضعیت صرفاً مشکل کمبود جا نیست، بلکه معنایی عمیق‌تر دارد؛ یعنی سلب مالکیت از مردم. پیاده‌رو دیگر قلمرو عابر نیست، بلکه به حاشیه‌های بی‌صاحب تبدیل شده است. در چنین شرایطی، شهروند هر روز با این حس روبه‌رو می‌شود که در فضایی قدم می‌زند که به او تعلق ندارد. این سلب مالکیت کالبدی، آشکارترین ظلمی است که بی‌وقفه تکرار می‌شود.

نایبمنی و مصالح بی‌کیفیت سنگ‌های لقی، موزاییک‌های شکسته، شیب‌های غیراستاندارد و آسفالت‌هایی که با اولین باران ترک می‌خورند، روایت دیگری از بی‌توجهی‌اند. در معماری، همین جزئیات کوچک هستند که کیفیت فضا را تعیین می‌کنند، اما در پیاده‌روهای تهران اغلب نادیده گرفته می‌شوند. وقتی سالمندی زمین می‌خورد یا کودکی بدلیل لغزندگی آسیب می‌بیند، پرسش اساسی این است: مسئولیت با کیست؟ شهروندی که تنها قصد دارد قدم بزند، قربانی بی‌کیفیتی مصالح و غفلت مدیریت شهری می‌شود. چنین رخدادهایی به روشنی نشان می‌دهد شهر حتی توان تضمین ابتدایی‌ترین حق شهروندان، یعنی امنیت حرکت را ندارد.

پیاده‌رو، لایه فراموش شده معماری در نظریه‌های معماری شهری، پیاده‌رو «فضای میانی» است: حدفاصل میان کالبد ساختمان و بستر خیابان. فضایی که باید هم کارکردی باشد، هم اجتماعی و هم هویتی. اما در تهران، این لایه حیاتی یا حذف شده یا کیفیت

خشونت پنهان در دل شهر

عرض بسیاری از پیاده‌روهای تهران کمتر از دو متر است؛ درحالی‌که در استانداردهای جهانی، خیابان‌های پرتدد به دست‌کم سه متر یا بیشتر نیاز دارند. از نگاه معمارانه، این مشکل فقط به ابعاد فیزیکی محدود نمی‌شود، بلکه به‌معنای حذف امکان تعامل انسانی است. مسیر باریک، جریان حرکت را مختل می‌کند؛ تنه‌زدن‌ها، توقف‌های ناخواسته و نگاه‌های معذب‌جای آرامش را می‌گیرند. در این میان، مادران با کالسکه، کودکان پرچنبه‌چویش و سالمندانی که آهسته‌تر حرکت می‌کنند، نخستین قربانیان چنین وضعیتی‌اند. نتیجه روشن است: بسیاری از عابران برای رهایی از این تنش ناچارند پیاده‌رو را ترک کنند و وارد خیابان‌های پرخطر شوند. به‌این‌ترتیب، جایی که باید امن‌ترین بخش شهر باشد، بدلیل ازحام تحمیلی مردم را به دل خطر می‌فرستد. این همان خشونت پنهانی است که حقی ساده و طبیعی را از شهروندی می‌گیرد: حق آرام و بی‌دغدغه قدم‌زدن.

سلب مالکیت از مردم

حتی در خیابان‌هایی که عرض مناسبی برای حرکت باقی مانده، این فضا به‌سادگی در اختیار عابران نیست. مغازه‌داران کالاهای خود را روی پیاده‌رو می‌چینند، دستفروشان بساط پهن می‌کنند، تیرهای چراغ برق و مخازن زباله درست وسط مسیر قرار می‌گیرند و موتورسواران هم پیاده‌رو را میان‌رُز شخصی خود می‌دانند. از نگاه طراحی شهری، پیاده‌رو باید قلمروی امن عابر باشد، اما در تهران این فضا غصب شده است و شهروند در آن احساس بیگانگی می‌کند. وقتی

پیاده‌روهای تهران علیه شهروندان

حق گمشده عابران



علیرضا فرسای |
معمار

اولین بستر تماس شهروند با محیط عمومی، پیاده‌رو است؛ جایی که انسان بی‌واسطه با کالبد شهر روبه‌رو می‌شود. در نظریه‌های معماری و شهرسازی، پیاده‌رو صرفاً یک مسیر حرکتی نیست، بلکه عرصه‌ای برای تعامل اجتماعی، تبادل فرهنگی، تجربه فضایی و حتی شکل‌گیری هویت شهری است. اگر شهر را خانه‌ای بزرگ بدانیم، پیاده‌رو همان بخشی است که باید به همه شهروندان احساس امنیت، آرامش و تعلق دهد.

بااین‌حال، در تهران این فضای حیاتی سال‌هاست که نادیده گرفته شده. پیاده‌روها به‌جای آنکه قلمرو امن برای عابران باشند، به صحنه‌ای از بی‌قانونی و بی‌توجهی بدل شده‌اند؛ وضعیتی که آنقدر تکرار شده که ما ناخواسته به آنها عادت کرده‌ایم، تا جایی که رنج پیاده‌روی در این شهر به بخشی عادی از زندگی روزمرمان تبدیل شده است.

درباچه ارومیه نگینی که دیگر فیروزه‌های نیست!



| مجید غصغرفری |
 افقال محیط‌زیست |

درباچه ارومیه، که زمانی بزرگ‌ترین دریاچه آب شور خاوریانه و یکی از جاذبه‌های طبیعی ایران بود، امروز در آستانه نابودی قرار دارد. این دریاچه نشت‌نا زبستگی مهم برای پرندگان مهاجر و گونه‌های منحصربه‌فردی چون آرتمیا اورمیانا محسوب می‌شد، بلکه نقش تعیین‌کننده‌ای در تعدیل اقلیم منطقه آذربایجان و پایداری اقتصادی-اجتماعی میلیون‌ها نفر ایفا می‌کرد، اما آنچه امروز دیده می‌شود، بی‌آبی و بستر نمکی گسترده و بحرانی است که فراتر از یک مسئله محلی، به دغدغه‌ای ملی بدل شده است.
آمارها نشان می‌دهد وسعت دریاچه از حدود پنج تا شش هزار کیلومترمربع در دهه ۱۳۷۰ به کمتر از دو هزار کیلومترمربع در سال‌های اخیر کاهش یافته و هم‌زمان، عمق متوسط آن از بیش از ۶ متر، به حدود ۱/۵ متر رسیده و غلظت نمک به بیش از ۳۰۰ گرم در لیتر افزایش یافته است. این شرایط حیات آبزیان را نابود کرده و بستر خشک‌شده را به کانون بالقوه طوفان‌های نمکی بدل ساخته است؛ طوفان‌هایی که سلامت مردم و اراضی کشاورزی اطراف را به‌طور مستقیم تهدید می‌کند.
بررسی علل بحران نشان می‌دهد عوامل طبیعی و انسانی به‌طور هم‌زمان در خشک شدن دریاچه نقش داشته‌اند. تغییراقلیم و کاهش حدود ۲۰ درصدی بارش در سه دهه اخیر، همراه با افزایش میانگین دما، تبخیر آب را تشدید کرده است. در کنار آن، توسعه بی‌رویه سدسازی و انحراف مسیر رودخانه‌ها، موجب کاهش ورودی آب به دریاچه شد و برداشت بی‌حساب از منابع زیرزمینی و حفر هزاران حلقه چاه غیرمجاز، تعادل آبی منطقه را بر هم زد. از سوی دیگر، الگوی کشاورزی پرمصرف و تمرکز بر کاشت محصولات پرآب‌بری مانند چغندرقتند و سیب درختی، فشار مضاعفی بر منابع زیرزمینی وارد کرد. البته دراینجا نباید از نقش ناکارآمدی مدیریتی در تشدید بحران غافل شد؛ طرح‌های متعدد احیای دریاچه، از جمله تشکیل «ستاد احیای دریاچه ارومیه»، بدلیل پراکندگی وظایف، تغییرمسیر سیاست‌ها و کمبود منابع مالی، نتوانستند اثرگذاری پایداری داشته باشند و نتیجه آنکه مشکلات هر سال عمیق‌تر شد و امید نسبت به موفقیت طرح‌ها، کاهش یافت. از دیگر سو، نابودی دریاچه را نباید صرفاً یک مسئله محیط‌زیستی دانست و این پدیده شوم به‌سرعت پیامدهای اجتماعی و اقتصادی پیدا کرده است. افزایش طوفان‌های نمکی و آلودگی هوا سلامت مردم را تهدید می‌کند و موجب گسترش بیماری‌های تنفسی می‌شود. زمین‌های کشاورزی حاصلخیز اطراف بدلیل رسوب نمک، در معرض نابودی قرار گرفته‌اند و حتی خطر مهاجرت اجباری جمعیت نیز جدی است؛ موضوعی که می‌تواند بافت اجتماعی و اقتصادی شمال‌غرب‌کشور را درگیر کند.

برای عبور از این بحران، نگاه مقطعی و شعاری کافی نیست و نیاز به راهکارهای جدی عملی و بلندمدت است:

اصلاح الگوی کشت: تغییر بهسمت محصولات کم‌آبرو و بهره‌گیری از روش‌های نوین آبیاری باید در اولویت قرار گیرد. این اقدام می‌تواند مصرف آب بخش کشاورزی را تا ۳۰ درصد کاهش دهد. تخصیص کامل حقاچه سالیانه: دست‌کم سه میلیارد مترمکعب آب در سال باید برای تثبیت سطح اکولوژیک دریاچه اختصاص یابد. این تصمیم نیازمند بازنگری در سیاست‌های سدسازی و مدیریت منابع آب سطحی است.

مدیریت منابع زیرزمینی: انسداد چاه‌های غیرمجاز، نصب کنتورهای هوشمند و کنترل برداشت آب می‌تواند منابع از فریباشی کامل منابع زیرزمینی شود.

مشارکت مردم و نهادهای محلی: هیچ طرحی بدون همراهی مردم بومی، کشاورزان و جوامع محلی به نتیجه نمی‌رسد. آموزش، حمایت مالی و ایجاد مشاغل جایگزین برای ساکنان منطقه، شرط لازم و ضروری موفقیت برنامه‌های احیا است.
دادگستری استان تهران با اشاره به معضلات و مشکلات ناشی از حضور اتباع بیگانه غیرمجاز در استان تهران عنوان کرد: «با پیگیری‌های صورت‌گرفته از سال گذشته ۶۵۰ هزار نفر از اتباع بیگانه از استان طرد شده‌اند و در این زمینه، به‌منظور جلوگیری از بازگشت اتباع غیرقانونی به استان تهران نیاز به مساعدت دستگاه قضا وجود دارد.»

بهبال دارد.
بالین‌حال، اگر منابع آبی به‌طور علمی و عادلانه مدیریت شوند، اگر کشاورزی منطقه اصلاح شود و رگ مشارکت مردم جدی گرفته شود، شاید بتوان روند خشک‌شدن را متوقف و امید به احیای تدریجی دریاچه را زنده کرد. آینده دریاچه ارومیه تنها سرنوشته یک پهنه آبی نیست؛ بلکه به‌طور مستقیم با آینده محیط‌زیستی، اجتماعی و اقتصادی میلیون‌ها ایرانی‌گه خورده است.



افزایش ظرفیت پذیرش پزشکی، تصمیمی بحث‌برانگیز است

شهروند درجه ۲؛ پزشکی درجه ۲!؟!



|سعیده علیپور|

|روزنامهنگار|

در سنت آموزش عالی ایران، ورود به دانشگاه‌ها برخلاف خروج از آن، همراه با دشواری بسیار است و به‌قولی حکم «قیف وارونه» را دارد. این دهانه تنگ برای ورود به رشته پزشکی حتی تنگ‌تر از سایر رشته‌هاست، به‌طوری‌که قبولی در پزشکی دانشگاه‌های معتبر دولتی به مسابقه ملی بدل شده که تنها نخبه‌ترین‌ها را به خود راه می‌دهد. شاید همین موضوع سبب شده است هر دانشجوی پزشکی خود را دارای اعتبار اجتماعی خاصی بداند. اکنون آنچه بهرامی بدان اشاره دارد، ماجرا را برای دو استان سیستان‌بلوچستان و هرمزگان متفاوت نشان می‌دهد: بررسی ظرفیت‌های اعلام‌شده در کنگور ۱۴۰۴ نشان می‌دهد از پنج هزار صندلی پزشکی -پذیرش به شرط خدمت- حدود سه هزار صندلی به این دو استان اختصاص یافته است. این بدان معنا است که داوطلبانی که شاید در حالت عادی رتبه و نمره لازم را به‌دست نمی‌آورند، می‌توانند با تعهد خدمت، سفیدپوش شوند. بهرامی این وضعیت را «تبدیل قیف وارونه به تونلی با دو سر آزاد» توصیف می‌کند. این میزان سهل‌گیری به چه معناست؟ آیا به‌راستی مردمان دو استان جنوبی باید به‌جای پزشکان سخت‌کوش و نخبه، به پزشکانی اعتماد کنند که صرفاً با رتبه‌های دور از معیارهای ملی وارد دانشگاه شده‌اند؟

انگیزه‌های بنیان و آشکار

از سال ۱۴۰۰ موضوع «افزایش دانشجویان و متخصصین حوزه‌های پزشکی» با هدف کمبود نیرو در مناطق محروم در شورای عالی انقلاب فرهنگی مطرح و در همان سال با افزایش جذب سالیانه ۲۰ درصد دانشجوی پزشکی نسبت به سال قبل به‌مدت چهار سال مووقت شد. از همان سال تا کنون، ظرفیت پزشکی از سالانه حدود هشت‌هزار نفر، به ۱۶ هزار و ۵۸۸ نفر رسیده است. این یعنی در مدت چهار سال عملاً ظرفیت پذیرش پزشکی بیش از دو برابر شده است! حال اسمال بخش قابل‌توجهی از این افزایش ظرفیت هم به دو استان سیستان‌بلوچستان و هرمزگان اختصاص یافته است. مدافعان و بنایان این طرح در شورای عالی انقلاب فرهنگی می‌گویند هدف چیزی جز «عدالت در سلامت»

نیست. سال‌هاست مناطق محروم از کمبود پزشک رنج می‌برند. در روستاهای دورافتاده بلوچستان، باید کیلومترها راه پیمود تا به درمانگاهی با یک پزشک عمومی رسید. حتی در شهرهایی مانند چابهار یا میناب، دسترسی به متخصص چشم یا قلب گاهی به رزویایی دستنیافتنی شبیه است. پس چرا نباید ظرفیت‌های ویژه‌ای برای این استان‌ها در نظر گرفت؟ چرا نباید جوانان بومی را ولو با نمرات پایین‌تر، وارد چرخه آموزش کرد تا پس از فارغ‌التحصیلی به مردم خود خدمت کنند؟ پرسش در ظاهر منطقی است، اما مشکل اینجاست که مسئله کمبود پزشک را نمی‌توان با حساب و کتاب‌های ساده کمی و افزایش بی‌رویبکر ظرفیت دانشگاه‌ها جبران کرد. پزشکی از جمله معدود رشته‌هایی است که کیفیت آموزش در آن، مستقیماً با جان انسان‌ها گره می‌خورد. همان‌طوره که کسی حاضر نیست سوار هواپیمایی شود که خلبانش با حداقل آموزش و نمره هدایتش را برعهده گرفته، درمان محروم هم نباید مجبور باشند تن خود را به تیغ جراح یا نسخه پزشکی سپارند که تنها با «امتیاز بومی» به دانشگاه راه یافته است.

تجربه‌های شکست‌خورده‌گذشته

این نخستین‌بار نیست که سیاستگذاران برای جبران کمبود پزشک در مناطق محروم به سراغ راه‌حل رفتند. در دوره دولت حسن روحانی و وزارت سیدحسن قاضی‌زاده هاشمی نیز طرح‌هایی برای جبران کمبود پزشک اجرا شد. طرح‌هایی که روی کاغذ خوب بود، اما در عمل راه به جایی نبرد. آن زمان هم با شعار «عدالت در سلامت» قرار شد پزشکان در مناطق محروم خدمت کنند. در ظاهر، طرح می‌خواست فاصله مرکز و حاشیه کشور را کم کند، اما در واقعیت، تسهیلات درنظرگرفته‌شده برای راهی کردن پزشکان چنان کم بود که پزشکان پس از پایان تعهد، بلافاصله مناطق محروم را ترک کردند. در اغلب مواقع زیرساخت‌های درمانی آنقدر ضعیف بود که حتی پزشکانی که ماندند، نتوانستند خدمات مؤثری ارائه دهند. در نتیجه کمافی‌سابق پزشکان در کلانشهرها متمرکز ماندند و همچنان مناطق محروم بی‌تصیب از خدمات ماند.

سال‌هاست مناطق محروم از کمبود پزشک رنج می‌برند. در روستاهای دورافتاده بلوچستان، باید کیلومترها راه پیمود تا به درمانگاهی با یک پزشک عمومی رسید. حتی در شهرهایی مانند چابهار یا میناب، دسترسی به متخصص چشم یا قلب گاهی به رزویایی دستنیافتنی شبیه است. پس چرا نباید ظرفیت‌های ویژه‌ای برای این استان‌ها در نظر گرفت؟ چرا نباید جوانان بومی را ولو با نمرات پایین‌تر، وارد چرخه آموزش کرد تا پس از فارغ‌التحصیلی به مردم خود خدمت کنند؟ پرسش در ظاهر منطقی است، اما مشکل اینجاست که مسئله کمبود پزشک را نمی‌توان با حساب و کتاب‌های ساده کمی و افزایش بی‌رویبکر ظرفیت دانشگاه‌ها جبران کرد. پزشکی از جمله معدود رشته‌هایی است که کیفیت آموزش در آن، مستقیماً با جان انسان‌ها گره می‌خورد. همان‌طوره که کسی حاضر نیست سوار هواپیمایی شود که خلبانش با حداقل آموزش و نمره هدایتش را برعهده گرفته، درمان محروم هم نباید مجبور باشند تن خود را به تیغ جراح یا نسخه پزشکی سپارند که تنها با «امتیاز بومی» به دانشگاه راه یافته است.

خطای تشخیص: کمبود پزشک با توزیع ناعادلانه؟

رئیس کمیته پزشکی خانواده انجمن پزشکان عمومی کشور در سخنانش بر نکته‌ای مهم دیگری نیز انگشت می‌گذارد: ایران با کمبود پزشک مواجه نیست، بلکه با توزیع نامناسب پزشکان روبروست. آمراها نشان می‌دهد بخش بزرگی از پزشکان در کلانشهرها متمرکز شده‌اند؛ تهران، اصفهان، مشهد و شیراز. در مقابل، بسیاری از شهرستان‌ها و مناطق مرزی تقریباً خالی مانده‌اند. سیاستگذاران به‌جای اصلاح نظام توزیع و ایجاد مشوق‌های واقعی برای حضور پزشکان در مناطق محروم که مستلزم برنامه‌های جدی و صرف هزینه است، راه آسان‌تری برگزیده‌اند: کاهش معیارهای علمی و ایجاد مسیر فرعی برای تولید پزشک بومی. به زبان ساده، به‌جای اینکه پزشکان کارآزوده را به سیستان‌بلوچستان و هرمزگان ببریم، تصمیم گرفته‌ایم استانداردهای آموزش پزشکی را در همان استان‌ها پایین بیاوریم. این تصمیم شاید در کوتاهمدت، آمار کمبود پزشک را حل کند، اما در بلندمدت کیفیت نظام درمان ایران را که سال‌ها به آن می‌بالیدیم، با به خطر انداختن جان بیماران از میان می‌برد و اعتماد عمومی را تهدید می‌کند.

وقتی اعتماد به پزشک خدشه‌دار می‌شود

در جامعه‌ای که پزشک جایگاهی ممتاز دارد، ورود نیروهای کم‌سوادتر می‌تواند به‌مرور این سرمایه اجتماعی را تضعیف کند. اگر مردم بلوچستان حسن کنند پزشکان محلی‌شان کمتر از پزشکان تهرانی یا اصفهانی آموزش دیده‌اند، نتیجه‌ای جز بی‌اعتمادی ندارد. بیمار ترجیح می‌دهد برای یک عمل ساده به کرمان یا یزد سفر کند، حتی اگر پزشک شهر خودش هم همان عمل را انجام دهد. این همان چیزی است که بهرامی آن را «تبدیل مردم به شهروند درجه دو» می‌نامد: مردمی که ناچارند به خدمات درمانی درجه دو تن دهند.

سیاستگذاری با چاشنی تبعیض

در این میان، مسئله فقط پزشکی نیست. بهرامی یادآور می‌شود که حتی در رشته‌هایی مثل مامایی، پذیرش بدون

آزهن و از میان داوطلبان گروه هنر و انسانی صورت می‌گیرد! آیا جان مادران باردار و نوزادان آنقدر کم‌اهمیت است که می‌توان آموزش تخصصی ماما را با چنین معیارهایی واگذار کرد؟ این نگاه تبعیض‌آمیز نه‌فقط مسئله‌ای آموزشی، بلکه زخمی بریبرک انسجام ملی است، چه کسی تضمین می‌کند که فردا در حوزه‌های دیگر، از مهندسی و آموزش گرفته تا مدیریت، همین منطق دنبال نشود؟ مگر نه اینکه عدالت اجتماعی یعنی برابری فرصت‌ها در سراسر کشور؟

تجربه‌های جهان: از هند تا کانادا

شاید بد نباشد به تجربه‌های دیگر کشورها که مشکلاتی چنین داشتند، توجه کنیم. در هند نیز پزشکان در شهرهای بزرگ متمرکز یافته‌اند و دولت هند برای حل این مشکل، مشوق‌های مالی و امتیازات شغلی در مناطق محروم در نظر گرفته است، نه اینکه کیفیت آموزش را پایین بیاورد. در کانادا پزشکان برای کار در مناطق شمالی و کم‌جمعیت، علاوهبر حقوق بالاتر، امتیازهای خاصی در مسیر پیشرفت شغلی می‌گیرند. حتی در کشورهای اسکاندیناوی، پزشکانی که حاضر به خدمت در مناطق سرد و دورافتاده می‌شوند، از مزایای بازنشستگی زودتر یا امکانات رفاهی بیشتر برخوردارند. هیچ‌کدام از این کشورها مسیر میان‌بری به‌نام «پزشکی درجه دو برای شهروند درجه دو» را برنگزیده‌اند.

عدالت در توزیع، نه تخفیف در کیفیت

اگر واقعاً دغدغه نظام تصمیم‌گیر عدالت در سلامت است، راه‌حل چیست؟ نگاهی به اظهارات صاحب‌نظران این حوزه و تجربیاتی سایر کشورها که بدان اشاره شد، راهکارها را به‌خوبی بیان می‌کند؛ از افزایش حقوق و مزایا برای پزشکانی که در مناطق محروم خدمت می‌کنند گرفته تا تضمین امنیت شغلی و اجتماعی برای آنان و خانواده‌هایشان، از سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌هایی چون امکانات آزمایشگاهی و ارتباطات مناسب تا اعزام دوراهی متخصصان برجسته به مناطق محروم. همه اینها در کنار گسترش استفاده از فناوری‌های نوین برای ارائه خدمات پزشکی از راه دور می‌تواند بدون کاستن از کیفیت آموزش پزشکی، دسترسی مردم به خدمات درمانی را عادلانه‌تر کند. حتی چنین بهبودی در سیستم می‌تواند مانع مهاجرت بسیاری از پزشکانی شود که در شهرهای بزرگ ملو از متخصص، آینده‌ای برای خود نمی‌بینند.

سیاست‌زدگی آموزش پزشکی

اما چرا با وجود این راه‌حل‌ها، باز هم سادترین و پرخطرترین گزینه انتخاب می‌شود؟ شاید پاسخ را باید در سیاست‌زدگی نهادهایی چون شورای عالی انقلاب فرهنگ، مجلس شورای اسلامی و دیگر نهادهای تصمیم‌گیر جست‌وجو کرد که به‌گفته بهرامی «با فشار به وزارت بهداشت»، چنین طرح‌هایی را به کرسی می‌نشانند. وقتی تصمیم‌های حیاتی در حوزه سلامت به‌جای کارشناسی، با ملاحظات سیاسی یا نمایشی گرفته شود، نتیجه همین خواهد بود: نسخه‌ای سریع و ساده که در ظاهر مشکل را حل می‌کند، اما در واقع زخمی تازه بر تن جامعه می‌نشاند. باید به یاد داشت که تغییر در سیاست آموزش پزشکی در کوتاهمدت رخ نشان نمی‌دهد. دانشجویانی که امروز با تسهیلات ویژه وارد دانشگاه می‌شوند، بیش از ۱۰ سال دیگر پزشکان فعال جامعه خواهند بود؛ یعنی تصمیم امروز سرنوشته نسلی دیگر را تحت‌الشعاع خود قرار می‌دهد. آیا انصاف است که به‌جای اصلاح ساختار و هزینه‌کرد برای عدالت واقعی، مردمان یک منطقه را آزمایشگاه تصمیم‌های شتابزده کنیم؟ آیا جان کودکی در چابهار یا مادری در قشم، کمتر از جان کودکی در تهران یا مادری در اصفهان ارزش دارد؟ این پرسش‌ها را باید نطقاً مسئولان وزارت بهداشت، که نمایندگان مجلس و اعضای شورای‌عالی انقلاب فرهنگی پاسخ دهند. افزایش ظرفیت دانشجوی پزشکی اگرچه با شعار عدالت آغاز شده، اما در عمل چیزی جز تصعیق تبعیض نیست. مردم سیستان‌بلوچستان و هرمزگان سزوار بهترین پزشکان و باکیفیت‌ترین خدمات هستند، نه نسخه‌های درجه دو. مشکل نظام سلامت ایران کمبود پزشک نیست، بلکه کمبود عدالت در توزیع است. اگر به‌راستی به‌دنبال عدالت‌ایم، باید استانداردها را برای همه یکسان نگهداریم و با سیاست‌های هوشمندانه، انگیزه خدمت در مناطق محروم را افزایش دهیم تا اینکه به راهکارهای ارزان و هشارهای توخالی از عدالت دم تزئیم و در عمل شهروندان را درجه‌بندی کنیم.

آگهی مفقودی

مفقودی برگ سبز ماشین خودرو کامیون کمپرسی بنز ال پی کا ۳۳۱۶۰۸ مدل ۱۳۸۹به رنگ نارنجی – روغنی به شماره موتور۱۰۱۶۹۹۷۰-۳۳۴۹۱۰ به شماره شاسی ۳۳۴۹۰۶۱۶۴۳۸۹۲۵ به شماره پلاک ۶۵ ع ۶۸۷ ایران ۴۵ به نام دهیاری یوسف آباد مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط است

عنبرآباد

آگهی مفقودی

مفقودی برگ سبز ماشین خودرو سوری سایبا 131SEمدل ۱۳۹۵ به رنگ سفید روغنی به شماره موتورM13۱5/5670145و به شماره شاسی NAS411100G124307 به شماره پلاک ۶۵ ع ۶۸۷ ایران ۴۵ به نام اسماعیل بامری مفقود شده و درجه اعتبار ساقط است.

منوجان

آگهی مفقودی

برگ سبز و کارت و سند کامیون کشنده نو تیب تی ۴۸۰ مدل ۲۰۱۷ رنگ سفید به نام امین بلوچستانی با شماره ملی ۳۱۵-۲۳۱۹۹۹ و شماره پلاک ۷۸ ع ۳۳۸ ایران ۶۵ و ۶۵ به شماره موتور V13671232 شماره شاسی VF610A360HD007974 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط است

هرمزگان

چالش‌های اقتصادی

طرد ۶۵۰ هزار افغانستانی از ایران

استاندار تهران با اشاره به طرد ۶۵۰ هزار نفر اتباع افغان در ایران از لزوم باقی ماندن حداقل سه میلیون نفر از این افراد در کشور خبر داد.

«محمدصادق معتمدیان» در دیدار با رئیس‌کل دادگستری استان تهران با اشاره به معضلات و مشکلات ناشی از حضور اتباع بیگانه غیرمجاز در استان تهران عنوان کرد: «با پیگیری‌های صورت‌گرفته از سال گذشته ۶۵۰ هزار نفر از اتباع بیگانه از استان طرد شده‌اند و در این زمینه، به‌منظور جلوگیری از بازگشت اتباع غیرقانونی به استان تهران نیاز به مساعدت دستگاه قضا وجود دارد.»

چالش‌های اقتصادی طرد اتباع افغانستانی

تهران درحالی‌است که «محمدود نجفی‌عرب»، رئیس اتاق بازرگانی تهران، روز جمعه در نشست مشترک این اتاق با معاونان وزیر صنعت، وزیر تعاون، استاندار تهران و جمعی دیگر از مسئولان استان تهران در رابطه با چالش اقتصادی ایجادشده به‌دلیل طرد اتباع گفت: «تصمیم دولتی برای جمع‌آوری این اتباع بدون هماهنگی با بخش خصوصی انجام گرفته و این

مشکلاتی را از نظر تأمین نیروی کار برای واحدهای تولیدی ایجاد کرده است و در برخی شهرک‌های صنعتی، مرغداری‌ها و دامداری‌ها منجر به توقف فعالیت‌ها شده است. در این زمینه نیز پیشنهادی آماده کرده‌ایم که به استانداری ارائه خواهد شد.»

«محمدرضا نجفی‌منش»، رئیس کمیسیون بهبود محیط کسب‌وکار و رفع موانع تولید اتاق تهران، هم در این جلسه با انتقاد از شیوه غیرمنسجم برخورد و اخراج اتباع افغانستان از کشور، گفت: «اخراج گسترده و بی‌ضابطه نه‌تنها کمکی نمی‌کند بلکه باعث می‌شود خیلی از واحدها دچار مشکل شوند.»

از سوی دیگر، «افشین سهراب‌خان»، رئیس سازمان بازرسی استان تهران، نیز با اشاره به فعالیت اتباع افغانستانی در ایران، تمرکز اصلی دولت را بر فرایند ورود و خروج بدون برنامه‌ریزی اتباع افغان دانست و افزود: «پیش از جنگ دوازده‌روزه هشدارهای لازم در مورد ورود بی‌رویه و غیرمجاز اتباع افغانستانی ارائه شد، اما اقدام مؤثری برای کنترل و ساماندهی این وضعیت صورت نگرفت و تبعات آن در این جنگ گریبانگیر کشور شد.» رئیس سازمان بازرسی استان تهران با بیان اینکه فرایند تأییدیه‌های صادرشده برای اتباع افغان از نظر

روایت کنشگر محیط‌زیست که برای بودن در میدان، لباس مردانه پوشید اما هرگز کنار نکشید

جنگیدن حتی در زمان صلح

شیما مفید: آنقدر برای به‌دست‌آوردن هر چیز ساده‌ای جنگیده بودم که یادم می‌رفت گاه موضوع ساده است و نیازی به جنگیدن ندارم



عصمت‌نعمانی‌نیشابوری

«آنقدر برای به‌دست‌آوردن هر چیز ساده‌ای جنگیده بودم که حتی در میانه صلح هم عادت کرده بودم جنگم و آداب ساده دیدن از یادم رفته بود...» اینها گفته «شیما مفید»، کنشگر محیط‌زیست و مدیر مجموعه ابرسین، است. نام ابرسین با حوزه تنوع‌زیستی و حیات‌وحش گره خورده است، هرچند در حوزه میراث‌فرهنگی هم کارنامه قابل‌قبولی دارد. در روزهایی که برگزار می‌نشست‌ها و جمع‌های محیط‌زیستی کم‌رنگ است و فضایی برای دوره‌های کارشناسان حیات‌وحش و حفاظت‌گران مهیا نیست، این مجموعه بناچار بار همه خلأها را به دوش می‌کشد. در گفت‌وگویی که با «شیما مفید» داشتیم، پرسیدیم چطور وارد وادی محیط‌زیست شد و ابرسین را شکل داد و زن بودن چه محدودیت‌هایی پیش پایش گذاشت؟

دهنم به‌شدت درگیر مطالعه شیوه‌های احیای مجدد سایه‌کار معدنی در کشورهای پیشرو و پیدا کردن اصولی بود که پایداری زیستگاه‌ها را تا حد ممکن برهم نزند، گیاهان منطقه را نابود نکند و اثر منفی بر حیات‌وحش و گونه‌های در تهدید انقراض نداشته باشد. به‌این‌ترتیب، از سال ۱۳۷۷ که به بدنه زمین‌شناسی کشور پیوستم و وارد شرکت‌های معدنی و پژوهشی شدم، مستقیماً با این مقوله روبه‌رو بودم. ضمن آنکه زیر نظر مادر بزرگم (در بستر امور خیریه و کارآفرینی اجتماعی) پروژه‌های زیادی به‌طور داوطلبانه در روستاهای کشور انجام می‌دادیم که برپایه توان‌افزایی و ایجاد فضای رشد برای شکل‌گیری کسب‌وکارهای محلی بود و من را با محیط‌زیست و تهدیدهای آن مواجه می‌کرد.

از سال ۱۳۹۳ هم با حمایت بی‌دریغ زندیاد استاد محمدعلی اینانلو که قاطعیت و اعتماد‌به‌نفس به من آموختند و ریسک‌پذیری بالایشان از من انسانی قوی ساخت، به تیم عاشقان حفاظت محیط‌زیست ایران پیوستم. «استنبه»، یعنی همان سیمرغ پرنده مشهور اساطیری، به‌دلیل بلندی زیاد کوه ابرسین نمی‌تواند از روی آن پرنش کند. معنای لغوی ابرسین نیز همین است؛ فراتر از پرواز سیمرغ!

استقبال از برنامه‌های ابرسین چقدر بوده؟ و چند

قطعاً برای بسیاری از خانواده‌ها، امن‌ترین حوزه برای تحصیل دخترانشان، رشته‌هایی بود که بدون داستان به پایان برسد و یا در نهایت به استخدام کارمندی در یک محیط ساختارمند ختم شود. اما قبولی در رشته زمین‌شناسی شروع انواع دروسهای من با مخالفت‌های خانواده از نوع انتخاب رشته‌ام و کادر علمی دانشگاه در محیطی تماماً مردانه بود. زمین‌شناسی سبک زندگی کاملاً متفاوتی را می‌طلبد و متفاوت بود با آنچه آن روزها از یک زن انتظار می‌رفت. از نوع پوشش و نوع سلیقه اجتماعی تا تیپ حلقه‌های دوستی و نوع گفتارم و... من خیلی آگاهانه رشته‌ام را انتخاب کرده بودم. از کودکی، دیوانه‌وار عاشق حیات‌وحش، سنگ‌ها و فسیل‌ها و پدیده‌های زمین‌شناسی بودم و همیشه می‌دانستم یا زیست‌شناسی می‌شوم و یا زمین‌شناس. اتاق و کمدها و جیب‌های شلوار من همیشه پر بود از جانوران ریز و درشت زنده و مرده. در کنارش، تحقیقات علمی روی ژنتیک مگس‌ها و قارچ‌ها و علاقه زیاد به جمع‌آوری مجموعه‌های کلکسیون جانوری و سنگ و... داشتم.

برای انتخاب رشته کنکور هم فقط سه رشته را زدم (در فرم انتخاب رشته‌ام ۹۷ گزینه را خالی گذاشتم): جانورشناسی، زیست‌شناسی و مدیریت. به‌نوعی زیست‌شناسی و زمین‌شناسی را هم‌زمان خواندم. در آن سال‌ها زنان در اغلب سفرهای علمی و صحرایی شرکت نمی‌کردند و اغلب اوقات به‌دلیل سختی‌های زیادی که داشت، هیچ تمایلی به شرکت در این برنامه‌ها به خرج نمی‌دادند. لذا از چالش‌های همیشگی من تک افتادن و پیدا کردن راهی برای همراهی قانونی و غیرقانونی با تیم مردان برای رفتن به بیابان، معدن و انجام عملیات‌های صحرایی برای تمرین مهارت‌های علمی در زمین بود. از سویی، تیم‌های اکتشاف هم همیشه مردانه بسته می‌شد و صد البته نباید فراموش کرد که شرایط اجتماعی کشور هم در آن زمان اصلاً اجازه فراتر رفتن نمی‌داد. چنانچه حضور یک زن تعریف سفر را تغییر می‌داد و مردان از حضور او معذب بودند، ترجیح می‌دادند زنی همراه آنها نباشد. بارها با لباس مردانه حاضر در سفرها حاضر می‌شدم تا کسی متوجه حضور یک خانم نشود یا به‌جای یک آقا و با نام یک آقا، فرم پر می‌کردم تا بتوانم در برنامه‌های عملیاتی شرکت کنم. در بسیاری مواقع رزومه من برنده می‌شد و زمانی که متوجه می‌شدند خانم هستم، از پذیرفتن من سر باز می‌زدند.

در اوقات فراغت برای دانشجویان آقا در سطح کارشناسی ارشد یا دکترا مقاله‌های انگلیسی ترجمه می‌کردم و با مقاطع نازک آنها را در آزمایشگاه تهیه می‌کردم و آنها برای من از معدن نمونه‌های کانی و سنگ می‌آوردند. یا در روزهای جمعه که معدن تعطیل بودند، رفاقتی برای من در سایت تحقیقات بارها در برنامه‌های مشاوره‌ای شرکت می‌گذاشتند که حال‌وهوای خاموش یک معدن فعال را از نزدیک ببینم و تحلیل‌های ژئومورفولوژیک را تمرین کنم. بارها از دیوار معدنی بالا رفتم که ورود خانم‌ها ممنوع بود، اما آرزو داشتم فقط برای لحظه‌ای داخل پیت (گودال اکتشاف) را با چشم خودم تماشا کنم و بسیاری راه‌های عجیب و غریب دیگر که به‌مانند! از آن روزها در حضور زنان در فضای زمین‌شناسی و معدن محدود و سخت بود، فقط خاطره‌بامزه‌اش برای من ماند و لبخندی از شیطنت‌های دوران جوانی و انرژی بی‌پایانی که می‌جنگید تا تحت هر شرایطی راهی پیدا کند.

آیا در این سال‌ها تغییری در نگاه به زنان مشاهده کردید؟

بله! این تغییر بسیار چشمگیر و تحسین‌برانگیز است. شرایط فعلی با ۲۷ سال پیش که من وارد دانشگاه شدم، خیلی فرق کرده و گشایش‌های زیاد سیاسی و اجتماعی به‌واسطه تلاش مستمر زنان شکل گرفته است. این موضوع باعث شده فضای حضور زنان در عرصه‌هایی که قبلاً با عرف جامعه هم‌خوانی نداشت، روزبه‌روز باشد.

اصلاح شیفت‌های

محیطبانان و عدالت شغلی*

ایپام ما روزی نه‌چندان دور، محیطبانان و شکاربانانی که با جان و دل، در طبیعت برای پاسداری از محیط‌زیست تلاش می‌کردند، گمان نمی‌بردند که روزی بتوانند از حقوق شغلی خود به‌درستی دفاع کنند. سال‌ها بود شیفت‌های سنگین و طاقت‌فرسا، بدون پرداخت اضافه‌کار یا شفافیت قانونی، بخشی از واقعیت روزمره این مدافعان بی‌ادعای طبیعت شده بود. اما امروز، به همت محیطبانان آگاه، باسواد و قانون‌مدار با پیگیری‌های مستمر و مطالبه‌گری هوشمندانه، گامی مهم در مسیر عدالت شغلی برداشته شده است. اکنون شیفت‌های محیطبانان در چهارچوب قانون تعریف شده و فشارهای کاری طاقت‌فرسایی که پیش‌تر بی‌پاسخ مانده بود، در مسیر اصلاح و جبران قرار گرفته است. این تغییر نه‌تنها نشانه‌ای از رشد آگاهی در بدنه نیروهای محیط‌زیست کشور است، بلکه گواهی است بر اثرگذاری پیگیری‌های مدنی و حقوقی در ساختارهای رسمی. در روزگاری که محیط‌زیست پیش از همیشه به محافظت نیاز دارد، بهبود شرایط کاری محیطبانان، ضرورتی حیاتی برای حفظ منابع طبیعی است. به امید آنکه این روند اصلاحی، سرآغازی برای توجه بیشتر به جایگاه و حقوق نیروهای خدمت محیط‌زیست باشد؛ نیروهایی که در سکوت و دور از هیاهو، سنگر اول حفاظت از طبیعت ایران را حفظ کرده‌اند. در این میان، دیوان عدالت اداری با اتبوهی از شکایت‌های بحق محیطبانان، گامی درخور تحسین برداشت و سازمان محیط‌زیست را موظف به اجرای قانون خدمات کشوری یا تنظیم شیفت‌های ۲۴ به ۴۸ همانند سایر نهادهای مشابه کرد. با این حال، مسئله مهم دیگری که هنوز پاسخی درخور نیافته، موقعیت خاص جغرافیایی پاسگاه‌های محیطبانی است. حضور در دل زیستگاه‌های حیات‌وحش، در مناطق کوهستانی یا دورافتاده، تفاوت بنیادینی با دیگر مشاغل دارد و نمی‌توان آن را با یک الگوی واحد و کلیشه‌ای سنجید. متأسفانه، در برابر این مطالبه‌دهی، صدهایی نامفهوم و بعضاً غیرانسانی به گوش می‌رسد؛ صدهایی که خواسته یا ناخواسته تلاش دارند محیطبان را زیر بار تردهای پرهزینه و طاقت‌فرسا از درآوردند. گویی برای برخی، فرسایش جسمی و روحی محیطبانان در مسیرهای طولانی تحمل هزینه‌های سرسام‌آور ایاب و تحاب و استهلاک خودروهای شخصی، نوعی تسویه‌حساب یا تسکین خاطر شده است! آیا قرار است محیطبان زیر بار این مسیرهای طاقت‌فرسا له شود تا شاید حقی را به دست آورد؟! مگر نه این است که هدف از اجرای قانون، بهبود شرایط زیست‌کاری و تقویت توان حفاظتی محیطبانان است؟ چگونه می‌توان پذیرفت که کسی در راه حفاظت از طبیعت، وقتش را بیش از آنکه در پاسگاه یا حوزه حفاظتی محل خدمتی باشد، در جاده‌ها سپری کند؟ مگر قرار است محیطبان به‌جای زیستگاه، در خطرات جاده‌ای زیست‌کند و اگر خدای نکرده حادثه‌ای برایش رخ داد، آن‌گاه ناشم را شهید یا جانباز جاده‌ها بنامیم؟ چنین تفکری، نه‌فقط به محیطبانان ظلم می‌کند، بلکه به زیستگاه‌های طبیعی و حیات‌وحش نیز آسیب می‌زند. محیطبان زمانی می‌تواند در مأموریت خود مؤثر باشد که با فراغ بال، تمرکز و امکانات لازم در محل مأموریتش حضور داشته باشد؛ نه آنکه وقت و انرژی‌اش صرف جابه‌جایی‌های بی‌منطق شود. امروز، بیش از همیشه به آثانی نیاز داریم که هم دل در گرو طبیعت دارند و هم عقل در گرو قانون؛ نه‌فقط برای محیطبان، بلکه برای آینده خردمان و پویایی طبیعت این سرزمین.

* این یادداشت توسط یکی از محیطبانان برای «پیام ما» ارسال شده است. محیطبانی که به‌واسطه محدودیت‌های شغلی درخواست کرده نام او به‌عنوان نویسنده درج نشود.

فراخوان تجدید مناقسه یک مرحله ای عمومی

همراه با ارزیابی کیفی (فشرده)

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان قم در نظر دارد نسبت به برگزاری مناقسه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت جهت اجرای پروژه ی ذیل اقدام نماید :

مکان برای ارسال پیشنهادها

ردیف	موضوع	مبلغ برآورد (ریال)	مبلغ تضمین شرکت در مناقسه (ریال)
۱	لکه گیری و روکش آسفالت محورهای غیر شریانی سطح استان قم	۱۹۱/۴۹۲/۴۹۴/۸۶۴	۹/۵۷۴/۶۲۵/۰۰۰

کلیه مراحل برگزاری مناقسه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقسه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد گردید و لازم است مناقسه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقسه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقسه در سامانه روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۱ می باشد.

نوع تضمین شرکت در مناقسه:

ضمانت نامه بانکی یا واريز وجه

مهلت زمانی دریافت اسناد:

از ساعت ۱۴:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۱ تا ساعت ۱۹:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۲

مهلت زمانی ارائه پیشنهادها:

تا ساعت ۱۹:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۳ در سامانه ستاد بازگاری گردد.

تاریخ بازگشایی پاکت های ارزیابی کیفی :

بازگشایی ارزیابی مناقسه گران رأس ساعت ۸:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۵ باز و توسط کمیته فنی بازگانی مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

محل و زمان بازگشایی پیشنهاد ها :

ساعت ۱۱:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۵ در محل سالن جلسات اداره کل برگزار و در دستر سامانه ستاد ایران بازگشایی می گردد.

جهت کسب اطلاعات بیشتر متقاضیان می توانند به پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به نشانی <http://liets.mporq.ir> مراجعه و یا با شماره تلفن ۰۲۵ ۳۷۷۸۰۴۲۶-۷ تماس حاصل فرمایند.

ارائه پاکت الف به آدرس : - قم - انتهای بلوار عمار یاسر - بلوار تعاون - مجتمع ادارات - اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای شماره نامبار: ۰۲۵۳۷۷۷۵۵۸۳

مرکز تماس سامانه ستاد ایران جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : (شماره پشتیبانی سامانه: ۱۴۵۶)

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۱۱ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۱۲

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان قم

مجلس، وزیر نیرو را برای توضیح فراخواند

جدال سیاسی بر سر «آب و برق»

مطالبات متناقض کمیسیون کشاورزی مجلس: فرونشست را کنترل کنید، اما محدودیت برداشت از چاه‌های کشاورزی را بردارید



- به نظر می‌رسد پس از سخنرانی رهبری و توصیه به عموم نهادها در مورد حمایت از رئیس‌جمهوری و کابینه‌اش، مجلس شورای اسلامی که پس از اوج‌گیری ناترازی آب و برق در تابستان ۱۴۰۴، با جمع‌آوری حدود ۱۰۰ امضا از نمایندگان، قصد استیضاح وزیر نیرو را داشت کمی کوتاه آمد و به طرح سؤال از «عباس علی‌آبادی» بسنده کرد. اما به‌نظر نمی‌رسد مجلس

- نمایندگانش از فشار سیاسی بر بخش آب و برق کوتاه آمده باشند، فشاری که برای سالیان، شبکه توزیع آب و برق کشور را به شکل فزاینده‌ای بزرگ کرد و مصرف آب به‌ویژه در بخش کشاورزی را به‌نفع حوزه‌های انتخابیه هر نماینده بالا برد. مجلس در تمام این سال‌ها سهم خودش از ناترازی را گردن نگرفته است. کمیسیون آب و کشاورزی مجلس از یک‌سو، سیاست‌های دولت در بخش کشاورزی را مورد انتقاد قرار می‌دهد و از جای خالی برنامه‌هایی مانند کشت «فراسرزیمینی» صعب می‌کند،

- فرونشست زمین را بحران می‌داند، اما از سوی دیگر، به‌دنبال برداشتن محدودیت از چاه‌های آب کشاورزی و توسعه شبکه‌های آبرسانی به‌نفع بالا رفتن باردهی و افزایش سطح زیرکشت است. جدالی که به‌نام آب و برق دنبال می‌شود، اما معلوم نیست نتیجه نهایی آن چیست؟

شفاق نبود و برخی از توضیحات در حال‌های از ابهام گفته می‌شد، مانند آنچه وزیر آن را دلایل کمبود سوخت نیروگاه‌ها در سال گذشته عنوان کرده است. او گفت: «در سال گذشته، به‌دلایلی که اغلب شما از آن آگاه هستید، در ابتدای دوره با کمبود شدید سوخت مواجه شدیم. بخشی از سوخت مورد نیاز نیروگاه‌ها از منابع مازاد و خارج از برنامه تأمین شد. این شرایط باعث شد عملیات تعمیرات اساسی نیروگاه‌ها به‌سختی انجام شود و بخشی از تجهیزات آسیب ببیند. نتیجه آن، کاهش راندمان، کاهش توان تولید و افزایش فشار بر شبکه بود. به‌دلیل تبعات زیست‌محیطی این شرایط، بارها و بارها مدیران وزارت نیرو برای پاسخگویی به نهادهای نظارتی و قضائی احضار شدند؛ موضوع سوم، مربوط به خشکسالی‌های پیاوردی در پنج سال گذشته است. همان‌گونه‌که مستضرب، نیروگاه‌های برقایی نقش بسیار مهمی در تولید برق کشور ایفا می‌کنند. اما متناسب با کاهش بارش‌ها، از ابتدای سال جاری تاکنون، تولید انرژی این نیروگاه‌ها با کاهش چشمگیر ۴۰ درصدی مواجه شده است. خشکسالی‌های مداوم در سال‌های اخیر باعث شده است بخش قابل‌توجهی از ظرفیت برقایی

ناترازی به عدد بی‌سابقه حدود ۲۰ هزار مگاوات بالغ شد. این مسئله باعث شد از یک سو محیط کسب‌وکار برای سرمایه‌گذاران نامن و غیرجذاب شود و از دیگر سو مصرف به‌شدت افزایش یابد، به‌نجوی‌که سال گذشته رشد مصرف از عدد ۸.۵ درصد فراتر رفت.»

علی‌آبادی ادامه داد: «این ناترازی که برای نخستین بار در سال ۹۷ بیشتر خود را نشان داد، در سال ۱۴۰۳ به اوج رسید، به‌گونه‌ای‌که مطابق مستندات و گزارش‌های موجود، شرایط بحرانی در این حوزه کاملاً مشهود بود. پیش‌تر نیز اشاره کرده بودم این گزارش‌ها به‌دقت این وضعیت را توضیح داده‌اند و تحلیل‌های لازم را ارائه کرده‌اند؛ برخی از اعداد و ارقامی که در گزارش‌ها مطرح شده، دقیق نیستند. با توجه به اینکه در گزارش کمیسیون نیز به این موضوع اشاره شده است، خواهشمندم اعضا و مسئولان مرکز پژوهش‌های مجلس، در فضایی مشترک با وزارت نیرو بنشینیم و باتفاق، جزئیات این موارد را مرور و بررسی کنیم. مستندات و اطلاعات لازم برای شفاف‌سازی این موضوعات کاملاً آماده است.»

آنچه در صحن علنی مجلس شورای اسلامی بیان می‌شد، کاملاً

کشور از دست برود. متأسفانه، در روزهای اخیر نیز با وجود بهبود نسبی شرایط دمایی در پایان تابستان، به‌دلیل تداوم خشکسالی، ظرفیت تولید برخی از واحدهای برقایی کاهش یافته و در مواردی نیز به‌طور کامل از مدار خارج شده‌اند. در برخی مناطق، محدودیت در تأمین انرژی، منجر به تداوم خاموشی‌ها شده است؛ در چنین شرایطی، سامانه‌های تأمین برق در مناطقی که با کمبود آب مواجه‌اند، ممکن است به‌صورت کامل از مدار خارج شوند که این مسئله اثر مستقیمی بر پایداری شبکه دارد.»

🔗 برنامه ششم بدون خرید

وزیر نیرو همچنین در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «در طول برنامه ششم توسعه، هیچ قرارداد خرید تضمینی برای احداث نیروگاه‌های جدید منعقد نشده است. این درحالی‌ست که بیش از ۱۵ هزار مگاوات از ظرفیت نیروگاهی کشور فرسوده است و عملاً عمر مفید خود را از دست داده‌اند. متأسفانه این نیروگاه‌ها حتی قادر به تولید برق به‌میزان قدرت عملی خود نیز نیستند. درباره شبکه برق نیز، با وجود اینکه شبکه انتقال و توزیع برق کشور یکی از بزرگ‌ترین و گسترده‌ترین شبکه‌ها در منطقه محسوب می‌شود، اما متأسفانه بخشی از این شبکه‌ها فرسوده هستند و نیازمند نوسازی و تقویت جدی است؛ شبکه برق کشور عمر بیش از عمر مفید خود دارد و نیازمند نوسازی و به‌روزرسانی است. در بخش آب نیز مشکلات و چالش‌های مهمی وجود دارد که هرگز در یک روز ایجاد نشده‌اند و ریشه‌های آن بلندمدت هستند.»

🔗 طرح‌های نیمه‌تام

به‌گفته علی‌آبادی، در حال حاضر در هر استان به‌طور متوسط حدود ۱۰ طرح نیمه‌تمام وجود دارد و مجموعاً ۶۷ طرح نیمه‌تمام در بخش آب کشور با بودجه‌های مربوط به سال ۱۴۰۳ فعال هستند. درحالی‌که کل بودجه‌های پیش‌بینی‌شده برای سال ۱۴۰۴ در شرایط مطلوب تنها پاسخگوی بخش کوچکی از نیازها خواهد بود. «برای تکمیل این پروژه‌ها با منابع پیش‌بینی‌شده حدود ۲۰ سال زمان نیاز خواهیم داشت. یکی دیگر از چالش‌های مهم، ناترازی در بخش آب است که ناشی از تغییر تقاضا و مصرف‌ها در برابر منابع آب تجدیدشونده است. همان‌گونه‌که نمودارهای مرتبط نشان می‌دهند، با افزایش جمعیت کشور در هفت دهه گذشته و کاهش منابع آب، سرانه منابع آب از حدود شش هزار و ۸۰۰ مترمکعب در سال ۱۳۳۵ به حدود یک‌هزار و ۳۰۰ مترمکعب در سال جاری کاهش یافته است. پیش‌بینی می‌شود این سرانه تا سال ۱۴۲۰ به حدود ۹۷۰ مترمکعب برسد. وزارت نیرو برای غلبه بر چالش‌های بخش آب برنامه‌های متعددی را تدوین و در حال اجرا دارد که در ادامه به تفصیل به آنها پرداخته خواهد شد و در افق میان‌مدت تا سال ۱۴۲۰ که هم‌زمان با پایان برنامه هفتم توسعه کشور و پایان دولت است، وزارت نیرو برنامه راهبردی ترکیبی بخش آب را با نگاهی کلان و همه‌جانبه تدوین کرده است. این برنامه با هدف تقسیم بهینه منابع و مدیریت جامع وضعیت آب در سراسر کشور ارائه شده است.»

🔗 محدودیت چاه‌ها را بردارید

«محمدجواد عسکری»، رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس، در این جلسه مجلس شورای اسلامی در هنگام رسیدگی به گزارش کمیسیون انرژی و ارائه نظرات کمیسیون‌های عمران و کشاورزی، آب، منابع‌طبیعی و محیط‌زیست در مورد مشکلات تأمین برق، آب شرب، آب کشاورزی و حقابه‌های محیط‌زیستی نیز گفت: «کشاورزی بزرگ‌ترین بخش اقتصاد کشور است که ۴.۵ میلیون نفر بهره‌دار داشته و ۲۵ درصد اشتغال کشور را در بر می‌گیرد. تاکنون کاری برای کاهش قطعی برق چاه‌های کشاورزی نشده است. بحران عمیقی در این حوزه‌ها داریم و شاهد ناوودی محیط‌زیست، تهدید امنیت آبی و تشدید خشکسالی هستیم که به‌علت ضعف اجرا و نبود عزم ملی است و برای رفع این مشکلات باید براساس برنامه هفتم عمل شود.»

او ادامه داد: «ویکرکدسازی غلط و سنتی وزارت نیرو که بر مدیریت عرضه متمرکز شده و باعث شده است سدسازی‌های بی‌رویه را شاهد باشیم. همچنین نادیده گرفتن حقابه‌های محیط‌زیستی باعث تشدید خشکسالی تالاب‌ها شده است.» به‌گفته عسکری ترویج الگوی کشت نادرست باعث افزایش کشت آب‌بر در کشور شده است. با این‌همه او به‌دنبال برداشتن محدودیت خاموشی از چاه‌های آب است: «این اتفاق باعث

۵ درصد اهداف برنامه هفتم برای برق اجرا شد

شده است. بنابر آنچه در این مطالعه اعلام شده است: «با توجه به رشد سریع‌تر تقاضای برق، پیش‌بینی می‌شود ناترازی تقاضا و تأمین برق در تابستان پیش رو به‌مراتب بیشتر از سال گذشته باشد. در این گزارش، با پیش‌بینی افزایش مربوط به سال ۱۴۰۳، بر این ارزیابی میزان تحقق اهداف بخش برق در قانون هفتم پیشرفت پرداخته شده است. پایش شاخص‌های برق در سال ۱۴۰۳ حاکی از آن است که میزان تحقق اهداف برنامه هفتم پیشرفت برای بخش برق به‌طور متوسط حدود ۵ درصد بوده که با وضعیت مطلوب فاصله زیادی دارد.» در جمع‌بندی این گزارش هم آمده است: «قانون برنامه هفتم پیشرفت، اهداف متعددی را برای بخش برق کشور تعیین کرده که نظارت بر تحقق این اهداف نیازمند پایش مستمر شاخص‌های کلان این حوزه است. براساس پایش رشد شاخص‌های برق در سال ۱۴۰۳ (اولین سال اجرای قانون برنامه هفتم پیشرفت) میزان تحقق اهداف برنامه هفتم پیشرفت برای بخش برق به‌طور متوسط حدود ۵ درصد برآورد می‌شود که نشان می‌دهد سرعت حرکت به‌سوی تحقق اهداف برنامه هفتم در بخش برق، کمتر از میزان مطلوب بوده و درصورت ادامه این وضعیت، دستیابی به اهداف مذکور دور از انتظار است. ازجمله مهم‌ترین کاستی‌ها، رشد اندک ظرفیت جدید نیروگاهی به‌خصوص در حوزه نیروگاه‌های تجدیدپذیر و عدم مدیریت رشد فزاینده تقاضای برق است.» پیام ما

برنامه‌های دولت دربخش برق، از برنامه هفتم عقب مانده است و بنابر آنچه مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارشی کارشناسی اعلام کرده، این عقب‌ماندگی چندان قابل‌جبران به‌نظر نمی‌رسد. گزارشی که به‌تازگی از سوی این نهاد پژوهشی منتشر شده است، مدعی است براساس پایش رشد شاخص‌های برق در نخستین سال اجرای قانون برنامه هفتم پیشرفت میزان تحقق اهداف برنامه هفتم پیشرفت برای بخش برق به‌طور متوسط حدود ۵ درصد است؛ شاخصی که دستیابی به اهداف برنامه را طی چهار سال زمان اجرا زیر سؤال می‌برد. دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن این مرکز در گزارش «پایش شاخص‌های کلان بخش برق سال ۱۴۰۳» آورده که افزایش ناترازی میان تولید و تقاضای برق در سال‌های اخیر، اعمال طرح‌های مدیریت مصرف برق به‌ویژه بر بخش صنعت را به‌دنبال داشته است: «زاین‌رو، در قانون برنامه هفتم پیشرفت، هدف‌گذاری‌هایی در راستای بهبود شرایط صنعت برق انجام شده که ازجمله اهداف این قانون، افزایش ظرفیت نامی نیروگاه‌ها به ۱۲۴ هزار مگاوات، شامل ۱۲ هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر است.»

بنابر این مطالعه، هدف دیگر برنامه هفتم در بخش برق، دستیابی به تراز مثبت ۱.۶۳۲ مگاوات بین تولید و تقاضای برق در زمان اوج بار است، درحالی‌که در تابستان گذشته این تراز منفی ۱۷.۵۵۷ مگاوات بوده است. اگرچه در سال ۱۴۰۳ حدود ۲.۲۰۰ مگاوات ظرفیت نیروگاهی جدید به شبکه برق کشور افزوده

افزایش تقاضای مصنوعی آب شده و فرسودگی حکمرانی آب نیز باید متناسب با برنامه هفتم اصلاح شود. نبود هماهنگی میان دستگاه‌ها از جمله وزارت نیرو، وزارت کشاورزی و سازمان حفاظت محیط‌زیست مورد انتقاد است. لازم است هرچه سریع‌تر هماهنگی با هم‌افزایی در دستگاه‌ها در این زمینه افزایش یابد. ماده ۳۸ قانون برنامه برای بازنگری در مدیریت آب‌آ و ماده ۴۰ این قانون در رابطه با کشت فراسرزیمینی با هدف تأمین امنیت ملی که به امنیت غذایی گره خورده، ضروری است و ما نیز در مجلس برآی آن ظرفیت‌سازی می‌کنیم. برخی از شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نیرو باید افزایش فروش آب داشته باشند، درحالی‌که بهره‌وری در این زمینه براساس برنامه هفتم بسیار مهم است. از سوی دیگر، شاهد قوانین قدیمی در این حوزه هستیم که مشکلات را به‌ویژه در حوزه توزیع عادلانه آب افزایش داده و این قانون پاسخگوی بحران فعلی نیست. فرونشست زمین و افزایش مشکلات خاک از دیگر چالش‌های حوزه انرژی است، باردهی آبیاری بسیار پایین آمده و وزارت نیرو باید برنامه برای توسعه شبکه‌های آب براساس برنامه هفتم داشته باشد.»

🔗 مردم تحمل می‌کنند

«محمدباقر قالیباف»، رئیس مجلس، نیز پس از شنیدن گزارش و اظهارات وزیر نیرو، رؤسای کمیسیون و نمایندگان گفت: «ما باید موضوع تولید را از طریق سرمایه‌گذاری حل کنیم. در حوزه مصرف نیز طبیعتاً باید صرفه‌جویی انجام شود. بنابراین، صرفه‌جویی باید در اولویت کارهایمان قرار گیرد.»

او ادامه داد: «مردم به‌ویژه در حوزه آب ناراضی هستند که جناب‌عالی نیز به بخشی از این نارضایتی‌ها اشاره کردید. باید توجه داشت پایان زمستان گذشته، برخی معتقد بودند تابستان امسال با ناترازی برق و مجموعاً ۶۷ طرح نیمه‌تمام در بخش آب کشور با بودجه‌های مربوط به سال ۱۴۰۳ فعال هستند. درحالی‌که کل بودجه‌های پیش‌بینی‌شده برای سال ۱۴۰۴ در شرایط مطلوب تنها پاسخگوی بخش کوچکی از نیازها خواهد بود.» برای تکمیل این پروژه‌ها با منابع پیش‌بینی‌شده حدود ۲۰ سال زمان نیاز خواهیم داشت. یکی دیگر از چالش‌های مهم، ناترازی در بخش آب است که ناشی از تغییر تقاضا و مصرف‌ها در برابر منابع آب تجدیدشونده است. همان‌گونه‌که نمودارهای مرتبط نشان می‌دهند، با افزایش جمعیت کشور در هفت دهه گذشته و کاهش منابع آب، سرانه منابع آب از حدود شش هزار و ۸۰۰ مترمکعب در سال ۱۳۳۵ به حدود یک‌هزار و ۳۰۰ مترمکعب در سال جاری کاهش یافته است. پیش‌بینی می‌شود این سرانه تا سال ۱۴۲۰ به حدود ۹۷۰ مترمکعب برسد. وزارت نیرو برای غلبه بر چالش‌های بخش آب برنامه‌های متعددی را تدوین و در حال اجرا دارد که در ادامه به تفصیل به آنها پرداخته خواهد شد و در افق میان‌مدت تا سال ۱۴۲۰ که هم‌زمان با پایان برنامه هفتم توسعه کشور و پایان دولت است، وزارت نیرو برنامه راهبردی ترکیبی بخش آب را با نگاهی کلان و همه‌جانبه تدوین کرده است. این برنامه با هدف تقسیم بهینه منابع و مدیریت جامع وضعیت آب در سراسر کشور ارائه شده است.»

رئیس مجلس ادامه داد: «ما با مجموعه‌ای از این مشکلات مواجه هستیم که دولت و مجلس باید آنها را حل کنند. سند ما برای حل این مشکلات برنامه هفتم است. به ماده ۹۶ برنامه هفتم مراجعه کنید که در حوزه صرفه‌جویی برای همه موضوعات تعیین‌تکلیف کرده است. مجلس یازدهم با افزایش قیمت برق و تثبیت قیمت‌ها تلاش کرده است درآمد حوزه انرژی افزایش یابد، اما در برخی موارد خروجی‌ها به‌اندازه کافی نیست و این نیازمند توجه جدی است.»

او با بیان اینکه ما در برنامه پنج‌ساله، هدف‌گذاری کرده‌ایم ۱۲ هزار مگاوات برق از منابع تجدیدپذیر تولید شود، عنوان کرد: «دولت و مجلس این هدف را قبول دارند، اما در نحوه اجرای آن مشکلاتی وجود دارد که باید رفع شود تا فرصت جبران از دست نرود. قوانینی مانند قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و قوانین مربوط به تأمین منابع مالی سرمایه‌گذاری می‌توانند کمک‌کننده باشند و باید به‌خوبی بهره‌برداری شوند. در حوزه کولرهای آبی که حجم مصرف برق قابل‌توجهی دارند، اگر بتوانیم صرفه‌جویی انجام دهیم، می‌توانیم تا ۵۰ درصد کاهش مصرف داشته باشیم. اما وقتی گواهی صرفه‌جویی تضمین نشود و انگیزه‌ها به‌درستی ایجاد نشود، نمی‌توان انتظار تحول داشت. کمیسیون انرژی باید با وزارتخانه به‌صورت روشن و براساس سند برنامه هفتم، موضوع صرفه‌جویی، تولید و ضمانت تولید از طریق بخش خصوصی را پیگیری کند و در قالب یک برنامه مشخص، هدف‌ها و مراحل رسیدن به آنها را تعیین کند.»

🔗 درخواست ضمانت

قالیباف در بخش دیگری از صحبت‌هایش اعلام کرد: «حل مسائل عنوان‌شده باید توسط وزارت نیرو ضمانت شود و تفاهمی میان کمیسیون و وزارتخانه شکل بگیرد تا در مدت چهار ماه آینده نتایج ملموسی حاصل شود. انتظار ما این است که در جلسه بعدی گزارش عملکرد صرفه‌جویی‌ها و اقدامات انجام‌شده ارائه شود. وزیر و تیم وزارتخانه در حوزه آب و برق چه در زمینه صنعتی و مدیریتی، تجربه و توانمندی دارند و ما امیدواریم که این موضوعات را به‌خوبی پیش ببرند.»

حذف پست‌های جهاد کشاورزی از ساختار وزارتخانه

تا ۵ تا ۱۰ درصد پست‌های وزارت جهادکشاورزی حذف خواهد شد و دولت برنامه دارد در استان‌ها نیز برای جایک‌سازی و کاهش هزینه‌ها این اقدام را بدون حذف ارکان‌های این وزارتخانه انجام دهد. این خبری است که وزیر جهادکشاورزی روز گذشته آن را اعلام کرده است. مرداد امسال شورای عالی اداری، اصلاح ساختار وزارت جهادکشاورزی را در ۱۱ ماده تصویب و این مصوبه را به پیشنهاد سازمان اداری و استخدامی کشور برای اجرا ابلاغ کرد. طرحی که مورد انتقاد بسیاریاز کارشناسان به‌ویژه در بخش انحلال سازمان منابع‌طبیعی کشور قرار گرفت. پس از گسترده شدن انتقادات وزارت جهادکشاورزی در واکنش به این ابلاغیه اعلام کرد نظارت کارشناسی آنها در این ابلاغیه دیده نشده است و روند مذاکرات برای تغییر در آن شروع شد. وزیر بهداشت خبری وزارت جهادکشاورزی، روز گذشته در خبری به‌نقل از وزیر جهادکشاورزی اعلام کرد ۵ تا ۱۰ درصد پست‌های این وزارتخانه برچیده می‌شود، اما هیچ یک از ارکان وزارت جهادکشاورزی حذف نخواهد شد؛ زیرا تمام ارکان این وزارتخانه قانونی هستند. «غلامرضا نوری قزلبچه» اعلام کرد: «برای کاهش هزینه‌ها پیشقدم هم خواهیم بود و اعلام آمادگی داریم، این وزارتخانه خودش از ادغام پنج تا شش وزارتخانه تشکیل شده است و جای کوچک کردن آن وجود ندارد. در بحث کاهش تعداد پست‌های سازمانی خودمان پیشقدم هستیم.» تسنیم اما روز گذشته به‌نقل از رئیس سازمان اداری استخدامی کشور سؤالی طنزآمیز را منتشر کرده است. «غلام‌الدین رفیعی‌زاده» گفت: «در برخی استان‌ها سازمان شيلات داریم، سازمان چای داریم، اما چرا سازمان یرتقال، پسته یا برنج نداریم؟ آیا بهتر نیست فعالیت‌های تجاری‌سازی چای را بخش خصوصی انجام دهد؟» این سازمان وزارت جهادکشاورزی را به موازی‌کاری نیز متهم کرده است. تسنیم در این مورد نوشت: «متضارب آرا در دولت درباره نحوه اصلاحات ساختاری در وزارت جهادکشاورزی وجود دارد، اما این زمان است که مشخص می‌کند چه کسی تأثیرگذارتر است.»| پیام ما

آگهی مزایده عمومی



سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورددهای کشاورزی
شورای تیریز

سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری تیریز در نظر دارد به استناد مجوز هیئت‌مدیره سازمان به شماره **۱۹۸۵/۸۳ – ۱۴۰۴/۵/۲۵**، محل فروشگاه عرضه مستقیم گوشت قرمز شش‌سانمه‌دار استحصالی از کشتار روز داخل سازمان را به مدت ۱ سال از طریق مزایده و بهاء خدمات چربی خواری استحصالی از کشتار روز به شماره یک – **۱۴۰۴/۱/۱۸** را به مدت ۱ سال از طریق مزایده عمومی و به استناد مجوز هیئت‌مدیره سازمان به شماره **۷ – ۱۴۰۳/۳/۱۴** ضایعات کشتارگاهی استحصالی از کشتار روز را به مدت ۱ سال از طریق مزایده طبق شرایط ذیل به افراد واجد شرایط واگذار نماید. لازم به ذکر است کلیه مراحل برگزاری مزایده از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهادات شرکت‌کنندگان و بازگشایی پاکت‌ها از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد ایران) انجام خواهد شد. ضمناً شرکت‌کنندگانی که عضو سامانه نمی‌باشند جهت شرکت در مزایده باید نسبت به انجام مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی اقدام نمایند. کلیه شرکت‌کنندگان باید مبلغ سبرده شرکت در مزایده را طبق اسناد موجود در سامانه به‌صورت فیش بانکی یا ضمانت‌نامه معتبر بانکی به‌حساب شماره **۱۰۰۰۲۵۵۴۶۹۰۴** نزد پست‌بانک پایه کشتارگاه شعبه اسکو در وجه سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری تیریز به شماره ملی **۱۴۰۰۰۳۰۴۳۳۳** واریز نمایند.

مهلت دریافت اسناد مزایده از ساعت ۱/۳/۰ صبح روز چهارشنبه مورخ **۱۴۰۴/۶/۱۲** لغایت روز شنبه مورخ **۱۴۰۴/۶/۱۵** در بستر سامانه ستاد ایران می‌باشد .

آخرین مهلت بارگذاری مدارک بصورت الکترونیکی در سامانه ستاد ایران تا ساعت ۱۷/۳۰ در سه‌شنبه مورخ **۱۴۰۴/۶/۲۵** می‌باشد و تنها فیش سپرده شرکت در مزایده را بصورت فیزیکی تا ساعت ۱۰ صبح روز چهارشنبه مورخ **۱۴۰۴/۶/۲۶** به واحد امور قرارداد سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری تیریز واقع در خیابان توابعر فلکه گلپارک تحویل نمایند .

تاریخ بازگشایی پیشنهادات ساعت ۱۳ روز چهارشنبه مورخ **۱۴۰۴/۶/۲۶** در بستر سامانه ستاد ایران در محل سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری تیریز خواهد بود.

کلیه شرکت‌کنندگان دارای شخصیت حقوقی جهت شرکت در مزایده باید فرم مشخصات صاحبان امضاء مجاز شرکت را به تالیف یکی از دفاتر اسناد رسمی پریسانند. بدیهی است به پیشنهادات فاقد تصدیق امضاء ترتیب اثر نخواهد شد.

به پیشنهادات فاقد ضمانت‌نامه معتبر بانکی – فیش سپرده‌های مخدوش و سپرده‌های کمتر از میزان مقرر در شرایط مزایده ترتیب اثر نخواهد شد .

ضمناً سازمان درد را ی قبول پیشنهادات مختار بوده و هزینه‌های چاپ آگهی و حق الزحمه کارشناسی حسب مورد برعهده برنده مزایده خواهد بود.

محمد علیون – مدیرعامل سازمان ساماندهی مشاغل و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری تیریز

مرمت آثار معماری کشف‌شده در سلطانیه

مدیر پایگاه میراث جهانی گنبد سلطانیه گفت: «فاز نخست مرمت آثار معماری کشف‌شده در کاوش‌های باستان‌شناسی ارگ تاریخی سلطانیه در حال انجام است.» به‌گفته «ابوالفضل عالی»، با توجه به لزوم حفاظت هرچه بهتر از آثار معماری ارگ تاریخی سلطانیه و ضرورت نمایش آثار معماری و معرفی آنها به گردشگران، پایگاه میراث جهانی سلطانیه امسال تصمیم گرفته است آثار معماری بدست‌آمده در کاوش‌های باستان‌شناسی سال‌های گذشته را مرمت، حفاظت و معرفی کند.

عالی گفت: «این آثار شامل بقایای دروازه شمالی و جنوبی، آثار معماری ضلع شرقی گنبد، مجموعه برج و بارو و آثار معماری ضلع غربی ارگ است. قسمت‌هایی از آثار معماری کشف‌شده در زمان کشف و پس از آن به‌صورت اضطراری مرمت شده و تا امروز حفظ شده‌اند. مرحله نخست مرمت آثار معماری ارگ با تمرکز بر حفاظت و مرمت معماری داخلی برج جنوب غربی ارگ از مدتی پیش آغاز شده است و مطابق برنامه‌ریزی‌ها تا پایان شهریور به پایان خواهد رسید.» ایسنا

محوطه تاریخی استخر پایگاه ملی مستقل می‌شود

مدیر پایگاه جهانی تخت‌جمشید گفت: «طرح جامع سامانه‌ای تخت‌جمشید در آستانه تصویب نهایی است و محوطه تاریخی استخر نیز بزودی با جایگاه پایگاه ملی مستقل آغاز به‌کار خواهد کرد.»

او در پاسخ به انتقاده‌ا و نگرانی‌های کارشناسان و دوستانان میراث‌فرهنگی گفت: «ما نگرانی‌های مربوط به فرسایش نقوش سنگی تخت‌جمشید را دغدغه‌ای جدی و ملی می‌دانیم. دقیقاً به همین دلیل، مسترپلان و طرح سامانه‌ی این مجموعه که پیش‌تر تدوین نشده بود، اکنون در حال بازنگری و تکمیل نهایی است. این سند طی هفته‌های آینده در شورای راهبردی مطرح خواهد شد تا به‌عنوان چارچوب جامع مدیریتی و حفاظتی مجموعه به تصویب برسد.»

«محدجواد جعفری» به فعالیت‌های حفاظتی و مرمتی اخیر اشاره کرد و گفت: «فاز نخست توسعه موزه تخت‌جمشید تکمیل شده است و پاییز امسال با ۴۰۰ مترمربع فضای نمایشگاهی جدید بازگشایی می‌شود. کارگاه‌های مرمت آرامگاه خشایارشا، ایوان شرقی آپادانا و کاخ شورا فعال هستند و از نیمه شهریور کارگاه‌های جدیدی در کاخ هدیش، کاخ صد ستون و کتیبه جنوبی صفا آغاز خواهد شد. همچنین، عملیات گنبدگردایی ایوان شمالی آپادانا در دستورکار است.»

جعفری با اشاره به سیاست‌های کلان وزارت میراث‌فرهنگی گفت: «اراساس دستورمستقیم وزیر، محوطه تاریخی استخر بزودی با عنوان پایگاه ملی مستقل آغاز به کار خواهد کرد. این اقدام، ضمن ارتقای جایگاه استخر در نقشه باستان‌شناسی ایران، مسیر آغاز کاوش‌های نظام‌مند در این محوطه ارتشمند را هموار می‌کند.»امهر



اقامتگاه «ماجرا» در هرمز و ایستگاه متروی «جهاد» برنده جایزه معماری شدند

۲ جایزه «آقاخان» برای ایران

ایپام ما| ایران در شانزدهمین دوره جایزه معماری «آقاخان» با دو اثر درخشان: اقامتگاه گنبدی و رنگ‌به‌رنگ «ماجرا» در جزیره هرمز و «میدانگاه متروی جهاد» در تهران که توانست فضایی زنده برای عابرن پیاده خلق کند. این دو اثر در مرحله اول از میان ۳۶۰ اثر و در مرحله بعدی همراه ۱۸ نامزد دیگر به فهرست نهایی راه یافتند و اکنون جزو هفت برنده این جایزه بزرگ معماری‌اند. یکی‌شان با ایجاد اقتصادی پایدار برای گردشگری در جزیره هرمز و دیگری با خلق فضایی عمومی در نقطه‌ای رهاشده و شلوغ در شهر تهران.

هیئت داوران شانزدهمین دوره جایزه آقاخان (۲۰۲۵-۲۰۲۳) اعلام کرده است برندگان این دوره ظرفیت معماری را در جایگاه محرکی برای کنترت‌گرایی، تاب‌آوری و تحول اجتماعی، گفت‌وگوی فرهنگی و طراحی سازگار با اقلیم به نمایش گذاشته‌اند. حالا برندگان ایرانی از استودیوهای معماری «زاو» و «کاه» در کنار برندگانی از کشورهای فلسطین، بنگلادش، چین، مصر و پاکستان، باید کمتر از دو هفته دیدار بیکر شرکت در شانزدهمین دوره این جایزه خود را به بیشکک، پایتخت قرقیزستان، برسانند.

📍ماجرای هرمز و میدانگاه جهاد

هتل ماجرا اثر استودیو معماری «زاو» مجموعه‌ای با گنبدهایی رنگارنگ است که رنگ‌های چمن‌ناز خاک این جزیره را بازتاب می‌دهد و میزبان گردشگرانی است که به هرمز سفر کرده‌اند. در طول ساخت این مجموعه انتقادات بسیاری درباره نضاد این پروژه با اصول توسعه پایدار مطرح بود و حاشیه‌های زیادی داشت؛ از جمله اینکه اقامتگاه ماجرا در فاصله کوتاهی از دریا ساخته شد، در جزیره‌ای که زیستگاه دو گونه لاک‌پشت پوزه‌عقابی و لاک‌پشت سبز است. با همه این انتقادات هیئت داوران جایزه آقاخان این پروژه را «مجددالجزایری زنده از کاربری‌های متنوع» توصیف کرده که به‌تدریج اقتصادی جایگزین در حوزه گردشگری ایجاد می‌کند. ساخت این اقامتگاه با زیربنای ۱۰ هزار و ۳۰۰ مترمربع در جاده ساحلی هرمز و نزدیکی «فرض خاکی» در سال ۱۳۹۹ به پایان رسید و همان سال توانست رتبه دوم جایزه «معمار» را در بخش ساختمان‌های عمومی دریافت کند. وب‌سایت «جامعه معماران ایران»، درباره این اثر می‌نویسد: «پروژه ماجرا به‌خاطر هماهنگی با طبیعت جزیره

و پایداری زیست‌محیطی، به‌شکل گنبدهای ساخته‌شده به روش ایرخشت نادرخلیلی، خرد شده و مقیاسی انسانی دارد. گنبدهای ایرخشتی مثل آب‌انبارهای قدیمی موجود در شهر فرمی ساده و آشنا برای مردم هستند. با استقرار مجموعه در زمین پست، بنا هرچه بیشتر از تسلط به آدم‌ها پرهیز می‌کند و هژمونی قاطع پروژه‌های بزرگ را ندارد.»

اثر دیگری که برنده این جایزه معماری شده، پلازای ایستگاه متروی جهاد در تهران، کار استودیو معماری «کاه» است. هیئت داوران جایزه آقاخان استفاده از آجر دست‌ساز بومی را عامل تقویت پیوند با میراث غنی معماری ایران دانسته و بافت گرم و ظریف این بنا را نشانه‌ای از تبدیل‌شدن ایستگاه

به یک بنای یادبود شهری نوین عنوان کرده است. این اثر معماری که شهرداری تهران کارفرمای آن است، خرداد پارسال هم برنده «ریبا» جایزه مؤسسه سلطنتی معماران بریتانیا شد. ساخت میدانگاه متروی جهاد با مساحت ۸۰۰ مترمربع در سال ۲۰۲۲ به پایان رسید، اما همان‌طورکه در وب‌سایت جامعه معماران ایران آمده است، پیش‌ازاین، میدانگاه متروی جهاد بلوکی یک‌طبقه و فرسوده بود که در تقاطعی بی‌روح از شهر قرار داشت. «با افزودن مجموعه‌ای از طاق‌های آجری با جزئیاتی ساده، که به‌عنوان پوششی جدید بالای پله‌رقی‌ها ساخته شدند، معماران توانسته‌اند ورودی جدید را به فضایی سه‌طبقه و باز برای ورود و خروج مسافران ارتقا دهند.»

📍پیام ما امید بود

«فرخ درخشانی»، مدیر جایزه آقاخان که بیش از چهار دهه با آن همراه بوده، این ابتکار را «پیمای گزینشی به جهان» توصیف می‌کند؛ پیامی که با زمانه دگرگون می‌شود.

او به وب‌سایت معماری ArchDaily می‌گوید هر دوره سهماله این جایزه مرتبط با زمانه و بازتاب‌دهنده تغییرات عایق جامعه است. او بر این باور است که معماری امروز با ارزش‌های مشترک جهانی شناخته می‌شود، هرچند معیار نهایی موفقیت، تناسب با بستر است.

از نگاه داوران جایزه آقاخان، پروژه برنده باید به‌شکلی هوشمندانه از مصالح و نیروی انسانی در دسترس استفاده کند تا راحل‌هایی ارائه دهد که از نظر اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی مناسب جامعه خاص خود باشند. به‌گفته درخشانی، برندگان امسال از میان بیش از ۳۶۰ اثر ارسال‌شده انتخاب شده‌اند تا پیامی جمعی از امید را منتقل کنند و قدرت معماری در ایجاد تغییرات مثبت را نشان دهند. او می‌گوید: «امروزه در جهان ما… نباید صرفاً بگویم موزه گالری هنری، مدرسه، بلکه باید گفت مرکز. ما به فضاهایی عمومی نیاز داریم که مردم بتوانند در طول سال و با برنامه‌های گوناگون از آن استفاده کنند. معماران این کار را با درک دقیق بستر و زمینه محل انجام داده‌اند.»

📍برندگان دیگر ا بنشاسیم

جایزه آقاخان که در سال ۱۹۷۷ بنیان گذاشته شد، به‌دنبال شناسایی و تشویق طرح‌های معماری است که به نیازهای کالبدی، اجتماعی و اقتصادی جامعه‌ای با حضور پررنگ مسلمانان پاسخ دهند و درعین‌حال، آرمان‌های فرهنگی آنان را نیز در نظر گیرند.

در بررسی برندگان این دوره از جایزه، درخشانی بر نحوه پیشبرد تفکر معماری توسط هر پروژه تأکید می‌کند. او به پروژه «خودی باری» اثر «مارینا تبسوم» در بنگلادش اشاره می‌کند که سیستم مسکن بامبومی قابل‌تکرار را به‌نحوی

پیشگامانه ارائه می‌دهد. هیئت داوران آقاخان این پروژه را به‌خاطر چارچوب عمیق زیست‌بوم‌شناسانه‌اش تحسین کرده است؛ چراکه به پیشبرد جهانی استفاده از بامبو به‌عنوان یک مصالح ساختمانی کمک می‌کند. درخشانی می‌گوید: «موفقیت کلیدی این پروژه در ایجاد چارچوبی است که به جامعه امکان می‌دهد طرح را پذیرفته و خود آن را رشد دهد و نقش معمار را، به‌عنوان تسهیلگر، تعریف مجدد کند.»

از نگاه او «مرکز اجتماعی روستای وست ووستو» در چین اثر «ژانگ پنگجو» نمونه‌ای از توسعه روستایی است که به‌دلیل طراحی شکلی، استفاده هوشمندانه از آجرهای بازیافتی و نیروی انسانی محلی در دسترس مورد ستایش قرار گرفته است. هیئت داوران درباره این اثر گفته است: «فضاهای اجتماعی و فرهنگی برای ساکنان و هنرمندان فراهم می‌کند و درعین‌حال به نیازهای فرهنگی جامعه چندقومیتی محلی، از جمله مسلمانان هویی، پاسخ می‌دهد. این پروژه یک خُرده‌چان اشتراکی و فراگیر را در دل یک کلان‌جهان انسانی روستایی پدید می‌آورد.»

در اسلام‌آباد پایتخت پاکستان هم «ویژن پاکستان» اثر دی‌پی استودیوز به‌توانمندسازی اجتماعی می‌پردازد و با ارائه ساختمانی شاد و دقیق، کرامت آموزش‌های حرفه‌ای برای جوانان محروم را فراهم می‌کند و حس غرور را در آنان ایجاد می‌کند. این اثر ساختمانی چندطبقه با نماهایی شاداب الهام‌گرفته از هنرهای دستی پاکستانی و عربی است که برای توانمندسازی جوانان محروم، میزبان خیریه‌ای است که بر آموزش‌های فنی تمرکز دارد. طبق نظر هیئت داوران این بنا علاوه‌بر اینکه آموزش نوین را در خود جای داده، سراسر از نور، فضایی جذاب و از نظر اقتصادی بصرفه است.

سایر برندگان، ظرفیت معماری برای احیای منظرهای پیچیده شهری و فرهنگی را به نمایش می‌گذارند. پروژه «احیای تاریخی اسنا» در مصر به‌خاطر رویکرد جامع خود ستوده شده است؛ رویکردی که حفظ میراث تاریخی را با ابتکارهای اجتماعی و اقتصادی تلفیق می‌کند تا جمعیت محلی از گردشگری بهره‌مند شود، بدون اینکه لایه‌های تاریخی نادیده گرفته شوند. هیئت داوران تصریح کرد این پروژه متناوبیسم شهری تاریخی را فعال کرده تا بتواند با چالش معاصر بهبود شرایط انسانی مقابله کند.

در ایران، دو پروژه این اصل را نشان می‌دهند؛ یکی ماجرا که «اقتصادی نو و پایدار برای گردشگری ایجاد می‌کند که ریشه در مناظر منحصربه‌فرد دارد» و دیگری میدانگاه متروی جهاد که «رگ بزرگ شهری رهاشده را به فضای عمومی زنده‌ای تبدیل می‌کند که با صداقت معماری قابل‌توجه خود برجسته می‌شود». در نهایت، از نگاه درخشانی، «کابینت شفقتی» در بی‌تالحه فلسطین اثر AAU Anastas به‌عنوان مرکزی حیاتی برای تولید فرهنگی و هویت عمل می‌کند؛ «نوعی معماری فعالگر که فضای اجتماعی مقاومی می‌سازد و هویت مدرن را در زمینه‌ای سیاسی برجسته می‌کند». این اثر ارزش‌های چندمنظوره، غیرانتفاعی و نمایشی-تولیدی است که با مشارکت صنعتگران و پیمانکاران محلی ساخته شده و قرار است به کانونی کلیدی برای صنایع‌دستی، طراحی، نوآوری و آموزش تبدیل شود. هیئت داوران دریافت که این بنا الگویی برای معماری پیوندآفرین ارائه می‌دهد که ریشه در بازنمایی‌های معاصر هویت ملی دارد و اهمیت تولید فرهنگی را به‌عنوان ابزاری برای مقاومت تثبیت می‌کند.

مراسم اهدای جوایز شانزدهمین دوره در ۱۵ سپتامبر در تالار فیلامونیک ملی قرقیزستان به‌نام «توکتوگول ساتیلگانوف» در بیشکک برگزار خواهد شد. این جایزه نختها به معماران، بلکه به شهرداری‌ها، سازندگان، کارفرمایان، استادکاران و مهندسانی اعطا می‌شود که در پروژه‌ها نقش مهمی ایفا کرده‌اند. مدیر جایزه معماری آقاخان معتقد است معماری می‌تواند و باید محرکی برای امید باشد. هم در شکل‌دادن به فضاهایی که در آن زندگی می‌کنیم و هم در ساختن آینده‌ای که تصور می‌کنیم. در عصری که با بحران اقلیمی، نابرابری منابع و شهرنشینی شتابان تعریف می‌شود، جایزه معماری آقاخان پروژه‌هایی را گرامی می‌دارد که جامعه، پایداری و کنترت‌گرایی را بهم پیوند می‌زند تا جهانی هماهنگ‌تر و تاب‌آورتر را توانمند سازند.»

این جایزه در سال ۱۹۷۷ توسط شاهزاده کریم آقاخان چهارم (درگذشته بهم ۱۴۰۳) بنیانگذاری شد. در ۱۶ دوره سهماله این جایزه که در سال‌های گذشته برگزار شده، ۱۳۶ پروژه برنده شده و نزدیک به ۱۰ هزار پروژه ساختمانی مستندسازی شده‌اند.

خبر

مدیرکل میراث‌فرهنگی استان اصفهان خبر داد:

کشف ۱۱۷ سکه و آثار زرین فام در گذر کمر زرین

او درباره اعتبارات تخصیص‌یافته هم گفت: «متأسفانه در حوزه کاوش‌ها اعتبارات قابل‌توجهی در اختیار نداریم. در محدوده‌های شهری معمولاً شهرداری‌ها بخشی از بودجه کاوش‌ها را تقبل می‌کنند. درعین‌حال، برای کاوش‌های اضطراری حدود ۳۰ میلیارد ریال اعتبار در اختیار داریم که این مبالغ صرف مناطقی می‌شود که ضرورت کاوش فوری در آنها وجود دارد. در حوزه مرمت بافت‌ها نیز بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای سال جاری پیش‌بینی شده که در قالب ۱۱۰ پروژه مرمتی در دست اجراست.» ایسنا



مدیرکل میراث‌فرهنگی استان اصفهان با اشاره به کاوش‌های باستان‌شناسی در گذر کمرزرین از کشف ۱۱۷ سکه و کاوشی زرین‌فام در این محدوده خبر داد. «امیر کمرزاده» گفت: «گذر کمر زرین از جایگاه بسیار ارزشمندی برخوردار است و از منظر باستان‌شناسی، هویت شهری و نیز تاریخ و شناسنامه اصفهان اهمیت ویژه‌ای دارد. همکاران من در حوزه باستان‌شناسی و میراث‌فرهنگی به‌همراه دانشگاه هنر و پژوهشگاه میراث‌فرهنگی مطالعات، پژوهش‌ها و کاوش‌های میدانی خود را آغاز کرده‌اند. در روزهای اخیر آثار ارزشمندی از دل این کاوش‌ها به‌دست آمد؛ تعداد سکه‌های کشف‌شده تا دیروز حدود ۱۰۰ قطعه بود و امروز این رقم به ۱۱۷ قطعه رسید.»

او با اشاره به اینکه این کاوش‌ها با همکاری دانشگاه هنر، پژوهشگاه میراث‌فرهنگی و باستان‌شناسان در حال انجام است، افزود: «کاوش‌ها در این محدوده تا ۳۰ روز آینده ادامه خواهد یافت.» مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان اصفهان با بیان اینکه ۴۵ نفر در این کاوش فعالیت می‌کنند، گفت: «این گروه حدود دو هفته است فعالیت خود

احضار

اطلاعیه

به اطلاع آقای علی قیطاسی از پرسنل جمعیت هلال‌احمر استان تهران می‌رساند؛ باتوجهبه مفتوح بودن پرونده اتهامی شما مقتضی است جهت دریافت اوراق مذکور به دفتر هماهنگی هیاتهای رسیدگی به تخلفات اداری ساختمان صلح واقع در خیابان ولیعصر، نبش خیابان یاسمی طبقه ششم مراجعه نمایید.

بدیهی است در صورت عدم مراجعه پس از یکماه از انتشار این آگهی اقدامات قانونی معمول خواهد شد .

شناسه آگهی: ۱۹۹۳۴۳۰ – م الف: ۲۰۶۱

هیات بدوی شعبه سوم رسیدگی به تخلفات اداری

نوبت دوم	اداره کل ثبت‌اسناد و املاک استان آذربایجان غربی
فوق‌شیان	اداره ثبت‌اسناد و املاک حوزه ثبت ملک بوکان
فوق‌شیان	هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
فوق‌شیان	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
فوق‌شیان	برابر آرای هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بوکان تصرفات مالکانه بلامعراض متقاضیان با مشخصات زیرهر کدام در قسمتی از اراضی زراعی روستای یاچه ایل تیمور به پلاک ۱۱-۱۱-اصلی واقع در آذربایجان غربی بخش ۱۹ الحاقی به شهرستان بوکان به شرح زیر محرز گردیده است:
فوق‌شیان	۱ زهره امینی فرزند رسول به شماره شناسنامه ۳۲۵ در شش‌دانگ قطعه به شماره ۴۱ به مساحت ۸۶۵۸/۷۷ خریداری شده از ایوبکر امین پور
فوق‌شیان	۲ ایوبکر امینی پور فرزند احمد به شماره شناسنامه ۶۰۲ در شش‌دانگ قطعه به شماره ۴۳ به مساحت ۸۷۷۰ خریداری از مالک رسمی
فوق‌شیان	قطعه به شماره ۸۸ به مساحت ۲۹۳۶/۳ هنگی خریداری شده از مالک رسمی
فوق‌شیان	۳ محمد امین‌پور فرزند ایوبکر به شماره شناسنامه ۱۹۱۸/۲۹۲۰ خریداری شده از مالک رسمی
فوق‌شیان	۴ ناصر قادری فرزند سعید به شماره شناسنامه ۹۲۶ در شش‌دانگ قطعه به شماره ۲۹ به مساحت ۳۱۳۰۶/۴۳، شش‌دانگ قطعه به شماره ۳۶ به مساحت ۱۳۳۳۸/۸۷ هردو خریداری شده از زهرا احمدی‌فرو و شش‌دانگ قطعه به شماره ۲۹ به مساحت ۳۴۷۵۳/۶۶ و شش‌دانگ قطعه به شماره ۴۳ به مساحت ۸۷۷۰ هردو خریداری از مالک رسمی
فوق‌شیان	لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دلاخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
فوق‌شیان	تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۵/۲۸ – تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۴/۰۶/۱۲
فوق‌شیان	شناسه آگهی: ۱۹۸۵۹۹۳

ا فارس |

بررسی پیشرفت فیزیکی طرح ارتقای ظرفیت تصفیه‌خانه شهرک صنعتی شیراز

سعیده ناصری – سید علاءالدین کراماتی، فرماندار شیراز در بازدید از شهرک صنعتی بزرگ شیراز که با همراهی مدیرکل صنعت معدن و تجارت فارس و مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی انجام شد، روند اجرای طرح ارتقای ظرفیت تصفیه‌خانه فاضلاب این شهرک را بررسی کرد. عباس برنهاد، مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی فارس، با ارائه گزارشی از وضعیت پروژه گفت: این طرح با اعتبار بالغ بر ۹۰ میلیارد پیماز، حوضچه‌های ته‌نشینی، ابنیه و تجهیزات مکانیکی ذخیره اضطراری، ایستگاه پمپاژ، حوضچه‌های ته‌نشینی، ابنیه و تجهیزات مکانیکی می‌شود. به گفته او ، تاکنون بیش از ۹۰ درصد پیشرفت فیزیکی حاصل شده و بخش عمده تجهیزات خریداری شده است که نصب آن‌ها در حال انجام است. او تصریح کرد: اجرای لاگون های ذخیره اضطراری، حوضچه‌های هوادهی و ته‌نشینی به پایان رسیده و مراحل تکمیل ساختمان تأسیسات نیز با سرعت در حال انجام است. برنهاد با اشاره به اهمیت زیست‌محیطی این پروژه افزود: بهره‌برداری از طرح ظرفیت تصفیه‌خانه فاضلاب شهرک صنعتی بزرگ شیراز را به دو برابر ظرفیت افزایش می‌دهد و پاسخگوی نیازهای فعلی و آینده واحدهای صنعتی است.

ا سیستان و بلوچستان |

بادشکن غیرزنده تالاب هامون تجربه‌ای بومی با هزینه یک‌دهم طرح‌های مشابه

عباس‌نژاد – معاون منابع طبیعی و آبخیزداری سیستان و بلوچستان گفت: اجرای طرح پایلوت ساخت بادشکن غیرزنده در بستر تالاب بین‌المللی هامون به‌عنوان تجربه‌ای بومی، توانسته است با هزینه‌ای معادل یک‌دهم سایر پروژه‌های مشابه، علاوه بر کاهش فرسایش بادی و گردوغبار، زمینه اشتغال‌زایی و مشارکت گسترده جوامع محلی را فراهم کند. حسین سرگزی در حاشیه بازدید از طرح ساخت بادشکن غیرزنده تالاب بین‌المللی هامون اظهار کرد: فرسایش بادی دارای سه مرحله برداشت، حمل و انباشت یا رسوب‌گذاری ذرات است که به ۲ شکل بروز می‌کند. او افزود: در حالت نخست ذرات درشت‌تر همچون ماسه‌های ریزودرشت از بستر رودخانه‌ها با مراعیت تخریب‌شده و خشک‌رودها جدا شده، حمل و در قاطبی رسوب می‌کنند. معاون منابع طبیعی و آبخیزداری سیستان و بلوچستان ادامه داد: این فرایند عرصه‌های وسیعی را در برمی‌گیرد که امکان مداخله در مرحله برداشت وجود ندارد و معمولاً در مرحله انباشت با روش‌هایی مانند ساخت بادشکن، مالچ‌پاشی یا بهره‌برداری صنعتی مورد کنترل قرار می‌گیرد.

ایلام، احمد مبارکی – همزمان با آغاز هفته دولت، مدیرعامل و جمعی از مدیران شرکت‌گاز استان ایلام با غیابرویی و عطف‌افشانی مزار شهدای گمنام و تجلیل از خانواده‌های معزز شهدا، با آرمان‌های والای انقلاب اسلامی و شهدا تجدید پیمان‌کنند. به گزارش روابطعمومی شرکت گاز استان ایلام؛ مدیرعامل شرکت گاز استان ایلام در دیدار با خانواده‌های شهید «محمدکریم، عبدالرحمان و عبدالمهدی پیرحیاتی» و پدر شهید «آلای محمدی» با اشاره به اینکه سرکشی و دیدار با خانواده‌های شهدا یکی از وظایف شرعی و قانونی مسئولان نظام است، گفت: خانواده‌های معظم شهدا، مایه افتخار جامعه، میراث‌داران انقلاب اسلامی و سرمایه‌های معنوی کشور به شمار می‌روند.

«محمود کشاورز» در ادامه با تأکید بر لزوم ترویج فرهنگ ایثار در نسل جدید، افزود: نقل خاطرات و رشادتهای این عزیزان، چراغ‌اهی برای نسل جوان و آینده‌ساز کشور است تا با پیوند با این میراث گران‌قدر،

کشاورز با گرمی‌داشت یاد و خاطره شهیدان، اظهار داشت: شهدای والامقام، ستارگان درخشان آسمان کشور هستند که با فداکاری و نثار جان خود، استقلال و آزادی را برای نظام و انقلاب اسلامی به ارمغان آوردند.

۷۰ مدرسه در شهرهای جدید کشور در دستِ ساخت است

اصفهان، بهمن توکلی‌فرد – معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید کشور گفت: ۷۰ باب مدرسه با ۸۸۰ کلاس درس در شهرهای جدید کشور ساخته می‌شود.

شهرام ملکی در ۲ پروژه نهضت ملی مسکن در استان اصفهان اظهار داشت: بهره‌برداری از این پروژه‌ها در راستای اجرای قانون جهش تولید مسکن، با تأمین زیرساخت‌های کامل و محوطه‌سازی مناسب تحویل متقاضیان واجد شرایط شده است.

ملکی تأکید کرد: شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید کشور، هیچگاه پیش از تکمیل واحدها بر اساس استانداردها اقدام به تحویل واحدها نمی‌کند. او تصریح کرد: امروز این ۹۵۴ واحد پروژه مسکن حمایتی در فولادشهر با اولویت تأمین خانه متقاضیان واجد شرایط به بهره‌برداری رسید.

پوشهر

افتتاح موزه باستان‌شناسی و مردم‌شناسی دشتستان



تاریخی شهرستان داشته باشد.

معاون صنایعدستی اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایعدستی استان گفت: این موزه گوشه‌ای از تاریخ و فرهنگ غنی شهرستان دشتستان را در خود جای‌داده است؛ آثار به نمایش گذاشته شده شامل پایه ستون‌هایی از دوره ساسانی و خوارزمشاهی، مسکوکات دوره ساسانی تا پهلوی اول، سفال‌ها و سنگ‌های مربوط به ادوار مختلف تاریخی است.

خلیل راز به بیان اینکه بخشی از آثار این موزه از کاوش‌های باستان‌شناسی در



معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید کشور گفت: ۷۰ باب مدرسه با ۸۸۰ کلاس درس در شهرهای جدید کشور؛ شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید کشور، هیچگاه پیش از تکمیل واحدها بر اساس استانداردها اقدام به تحویل واحدها نمی‌کند



ازاده فراهانی – عملیات اجرایی تکمیل تصفیه‌خانه فاضلاب و توسعه شبکه جمع‌آوری و نصب ۱۰ هزار آشعاب فاضلاب در شهرهای شازند و آستانه با حضور زندیه وکیلی استاندار استان مرکزی، سعید سرآبادانی مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان و رضا چراغی مدیرعامل پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند کلنگ‌زنی شد. این پروژه عظیم به سرمایه‌گذاری بالغ بر هزار میلیارد تومان توسط شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به‌عنوان سرمایه‌گذار اصلی اجرا خواهد شد و گامی بزرگ در راستای ارتقای سلامت عمومی، حفاظت از محیط‌زیست و تأمین آب پایدار برای صنایع منطقه به شمار می‌رود.

مهدی زندیه وکیلی استاندار مرکزی در آیین آغاز عملیات اجرایی این پروژه اظهار داشت: اجرای این طرح نه‌تنها به بهبود کیفیت زندگی شهروندان و کاهش تهدیدات زیست‌محیطی کمک می‌کند، بلکه با تأمین پساب تصفیه‌شده برای مصارف صنعتی، نقش مؤثری در مدیریت منابع آبی و کاهش فشار بر منابع آب زیرزمینی دارد.

او افزود: مشارکت‌بخش خصوصی، به‌ویژه شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند، در این پروژه نمونه‌ای موفق از هم‌افزایی بین دستگاه‌های دولتی و صنایع برای تحقق توسعه پایدار است.

مهدی زندیه وکیلی استاندار مرکزی تأکید کرد: این طرح،

۷

ا گلستان |

دبیر سی و ششمین جشنواره تئاتر گلستان منصوب شد

مومنی – سعید کاظمیان هنرمند گنبدی با حکم مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، به‌عنوان دبیر سی و ششمین جشنواره تئاتر گلستان منصوب و معرفی شد.

به گزارش روابطعمومی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گلستان، صبح سه‌شنبه ۱۱ شهریورماه و به پیشنهاد شورای سیاست‌گذاری جشنواره، سعید کاظمیان به‌عنوان دبیر سی و ششمین جشنواره تئاتر استان گلستان منصوب شد.

در بخشی از حکم احمد گلچین مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی گلستان و رئیس شورای سیاست‌گذاری آمده است:

نظر به تعهد، تجربه و تخصص جنابعالی و پیشنهاد و جمع‌بندی شورای سیاست‌گذاری جشنواره، به‌عنوان دبیر سی و ششمین جشنواره تئاتر استان گلستان منصوب می‌شوید.

امید است با استفاده از تمامی ظرفیت‌های موجود، همیاری انجمن نمایش استان گلستان و هماهنگی با شورای سیاست‌گذاری جشنواره و معاونت هنری سینمایی و سمعی و بصری اداره کل در انجام امور محوله موفق، پیروز و سرلبد باشید.

مرکزی

آغاز عملیات اجرایی تکمیل تصفیه‌خانه و توسعه شبکه فاضلاب شهرهای شازند و آستانه

علاوه بر مزایای زیست‌محیطی، به پایداری تولید در پالایشگاه کمک می‌کند. استفاده از پساب تصفیه‌شده به‌عنوان منبعی پایدار و مطمئن، نه‌تنها هزینه‌های تأمین آب را کاهش می‌دهد، بلکه گامی در راستای مسئولیت‌های اجتماعی پالایشگاه برای حفظ محیط‌زیست و حمایت از جوامع محلی است.

سعید سرآبادانی مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان مرکزی در ادامه اظهار داشت: این طرح شامل اجرای ۴۷ کیلومتر شبکه جمع‌آوری فاضلاب و نصب ۱۰ هزار آشعاب فاضلاب و تکمیل تصفیه‌خانه فاضلاب شهرهای شازند و آستانه است که با هدف تکمیل زیرساخت‌های فاضلاب و بازچرخانی پساب طراحی شده است.

او تصریح کرد: پیش‌ازاین، شرکت آب‌وفاضلاب استان مرکزی موفق به اجرای ۸۳ کیلومتر خط انتقال و شبکه جمع‌آوری فاضلاب و تکمیل ۵۶ درصد از تصفیه‌خانه فاضلاب این منطقه شده بود که نشان‌دهنده عزم جدی این مجموعه برای بهبود زیرساخت‌های محیط‌زیستی است.

مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان مرکزی نیز با اشاره به اهمیت بازچرخانی پساب در شرایط کم‌آبی کشور، گفت: این پروژه با ظرفیت تصفیه ۵۵ میلیون مترمکعب پساب در طول ۲۵ سال، امکان استفاده بهینه از منابع آبی غیر متعارف را برای پالایشگاه و سایر صنایع فراهم می‌کند.



شهردار همدان: گام راهبردی شهرداری در مسیر شهر هوشمند

بارگذاری تصاویر پانوراما ۱۴۰۴ در سامانه «شهرنما»

همدان، پرویزی سالار– شهرداری همدان با پایان عملیات تصویربرداری سبهدی و ۳۶۰ درجه معابر شهر، سامانه الکترونیک «شهرنما» را به جدیدترین داده‌های بصری شهری مجهز کرد. این سامانه علاوه برتقویت نظارت برساخت‌وساز و مدیریت شهری، خدمات هوشمند و اصناف به‌ویژه غیرضروری را برای شهروندان و اصناف به‌ویژه مشاورین املاک فراهم می‌کند و زمینه معاملات شفاف و دسترسی آزا به اطلاعات شهری را ایجاد می‌کند. سید مسعود حسینی، از پایان تصویربرداری سبهدی معابر شهرهمدان درسال ۱۴۰۴ خبر داد و گفت که تصاویر جدید در سامانه شهرداری الکترونیک همدان به آدرس esup.hamedan.ir در زیرسامانه «شهرنما» بارگذاری شده و تصاویر ۱۴۰۱ و ۱۴۰۴ به‌صورت همزمان برای شهروندان قابل‌مشاهده است.

او افزود که این سامانه برای نخستین‌بار در سال ۱۴۰۱ راه‌اندازی شد؛ اما به دلیل تغییرات معابر و نامی ساختمان‌ها، پروژه تصویربرداری و به‌روزرسانی مجدد انجام شد. شهردار همدان عنوان کرد: در این مرحله بیش از یک میلیون تصویر با پیمایش حدود ۱۵۰۰ کیلومتر از معابر شهری و باغات حریم شهر برداشت و بارگذاری شده است و شهروندان می‌توانند تصاویر هر دو ساله را به‌صورت مقایسه‌ای مشاهده کنند. این پروژه با همکاری سازمان فناوری اطلاعات و

خبر ویژه

مدیرکل بنیاد مسکن انقلاب اسلامی استان لرستان عنوان کرد؛

بهره‌برداری از ۱۳۰ هزار مترمربع آسفالت معابر روستایی ازنا

لرستان – مریم تیموری – مدیرکل بنیاد مسکن انقلاب اسلامی استان لرستان گفت: ۱۳۰ هزار مترمربع آسفالت معابر روستایی شهرستان ازنا با اعتباری بالغ بر ۵۵۰ میلیارد ریالی به بهره‌برداری رسید.

به گزارش روابطعمومی اداره کل بنیاد مسکن انقلاب اسلامی لرستان در سومین روز از هفته دولت آئین افتتاح پروژه طرح هادی روستای برچله به نمایندگی از ۲۴ روستای شهرستان ازنا با حضور مهندس مجیدی معاون هماهنگی امور عمرانی استانداری لرستان، مهندس تابهی مدیرکل بنیاد مسکن انقلاب اسلامی استان لرستان، حجت‌الاسلام‌المسلمین سهرابی مسئول دفتر نمایندگی ولی‌فقیه بنیاد مسکن انقلاب اسلامی استان لرستان، مهندس جاهد فرماندار ازنا و مهندس عطایی مدیرکل امور روستایی استانداری لرستان برگزار شد.

مدیرکل بنیاد مسکن انقلاب اسلامی لرستان با اشاره به ۸ هزار واحد مسکن روستایی شهرستان ازنا گفت: تاکنون بیش از ۵ هزار واحد روستایی این شهرستان مقاوم‌سازی شده است.

تابعی اظهار کرد:۹۰ واحد مسکن روستایی در قالب طرح نهضت ملی مسکن با اعتباری بالغ بر ۵۰۰ میلیارد ریال به بهره‌برداری رسیده است.

مدیرکل بنیاد مسکن انقلاب اسلامی لرستان گفت: در هفته دولت سال جاری پروژه اجرای طرح هادی ۲۴ روستای ازنا با اعتبار ۵۵۰ میلیارد ریال افتتاح شده است.

فعال بودن ۶۰ هزار خط

تلفن فیبر نوری در اصفهان

بهمن توکلی‌فرد – مدیر مخابرات منطقه اصفهان در حاشیه میز خدمت این شرکت در نماز جمعه به مناسبت هفته دولت گفت: «در حال حاضر حدود ۶۰ هزار تلفن فیبر نوری در شهر اصفهان فعال است و برنامه‌ریزی شده تا پایان سال این تعداد به دو برابر افزایش یابد.» اصغر قارقلیطیان، با اعلام این خبر افزود: در هفته دولت بالغ بر ۵۰۰ پروژه مخابراتی با اعتباری بالغ بر ۴ هزار میلیارد ریال افتتاح شد که هم‌اکنون به بهره‌برداری رسیده و در حال ارائه خدمات هستند. او از جمله پروژه‌های شاخص، را چنین بیان کرد: راه‌اندازی سایت‌های همراه متعدد در استان که از جمله آن‌ها، روستای هسنیچه در شهرستان نجف‌آباد نیز تحت پوشش قرار گرفته است. همچنین پروژه‌های فیبر نوری در سطح استان و به‌ویژه در شهر اصفهان با جدیت دنبال شده‌اند. مدیر مخابرات منطقه بیان داشت: با اجرای پروژه‌های گسترده فیبرکشی در مناطق مختلف شهری، روستایی و نواحی صنعتی، فصل تازه‌ای از توسعه ارتباطات در استان در حال انجام است؛ پروژه‌ای که با هدف ارتقای کیفیت خدمات، جایگزینی بستر مسی با فیبر نوری و فراهم‌سازی اینترنت در پرسرعت خانگی و تجاری در دستور کار قرار گرفته است. قارقلیطیان با اشاره به اجرای طرح‌های زیرساختی در بخش‌های صنعتی و اقتصادی استان افزود: توسعه فیبر نوری برای تقویت زیرساخت‌های ارتباطی بانک‌ها، شهرک‌ها، سازمان‌ها و شرکت‌ها یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است و بر همین اساس خدمات فیبر نوری به‌صورت اختصاصی در حال انجام است و باید با قوت دنبال شود.

اجرای بیستمین مرحله

طرح آرامش در شهر

بادستگیری ۹۸ قاچاقچی

شریفی، قزوین – فرمانده انتظامی استان قزوین از اجرای بیستمین مرحله طرح سراسری "آرامش در شهر" با هدف ارتقای امنیت اجتماعی، پاکسازی نقاط آلوده، برخورد قاطع با خردفروشان و قاچاقچیان مواد مخدر و جمع‌آوری معتادان متجاهر در سطح استان خبر داد. سردار محمدقاسم طرحاتی در تشریح جزئیات اجرای این طرح اظهار داشت: در راستای اجرای مستمر طرح‌های مقابله‌ای و پیشگیریانه پلیس برای کنترل و کاهش آسیب‌های اجتماعی، مرحله بیستم طرح " آرامش در شهر" طی مدت ۶ روز با محوریت مقابله با قاچاقچیان مواد مخدر و جمع‌آوری معتادان متجاهر در سراسر استان قزوین به مرحله اجرا درآمد. او افزود، در این مرحله، مأموران پلیس مبارزه با مواد مخدر با همکاری یگان‌های انتظامی و پس از انجام اقدامات اطلاعاتی و میدانی گسترده، با هماهنگی مراجع قضائی به محل‌های از پیش شناسایی‌شده اعزام شدند که در نتیجه این عملیات، ۹۸ نفر از قاچاقچیان، خردفروشان و نگهدارندگان مواد مخدر دستگیر، و به مراجع قضایی معرفی شدند.

روزنامه سیاسی – اجتماعی صاحب امتیاز و مدیرمسئول: روح‌الله خدیژی سردبیر: فاطمه علی‌اصغر دبیر ویژه‌نامه‌ها: شبنم شگوریان مدیر هنری: تیوا صدیان دبیر عکس: یاسر خدیژی

تماس دفتر تهران: ۰۲۱-۲۸۴۲۱۰۱-۲۸۴۲۱۰۲ شماره نامبر: ۰۲۱-۷۴۲۲۰۱۵

تحریریه: داخلی ۱ استان‌ها: داخلی ۲

دبیر محیط‌زیست و منابع طبیعی: فاطمه باباخانی دبیر انرژی، کشاورزی و جامعه محلی: ستاره جنتی دبیر میراث فرهنگی: فرزانه قیادی دبیر اجتماعی: مهتاب چودکی صفحه‌آخر: صدف سرداری صفحه‌آرایی: علی اکبرزاده، آتنا شریفزاده

ویراستار: فرح ابوالطالی خبرنگاران: فروق فکری، حمیدرضا میرزاده، مرضیه قاضی‌زاده، مریم محمودخواه، کبریا حسین‌زاده، مرجان حاج رحیمی، سمیه ایمانیان، نادره والئی‌زاده، کوثر نمک‌شناس، مریم

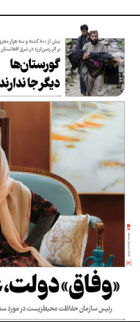
کافزی‌زاده، ریحانه حیدری، پریسا ساسانی، کوروش دیباج، مجتبی بیگری بازاریابی و تبلیغات: محمد زز اداری: فاطمه آقاقلایی، الهام سرگزگی، شیوا کریمی

آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای پیام‌ها: ۰۹۰۵۲۸۱۲۵۵۹ آگهی‌های تهران: لیلی میرافضل ۰۹۳۹۴۷۲۴۶۰

ایمیل سازمان آگهی‌ها: payamema.adv@gmail.com ایمیل تحریریه: khabar.payamema@gmail.com

۰۹۰۳ ۳۲۳۳ ۸۴۹۴

www.payamema.ir



حاشیه |

پیش‌بینی حضور نیم‌میلیونی مردم در میدان آزادی



| عطا نویدی |

| روزنامه‌نگار |

ما همیشه از ضعف حافظه جمع‌ری برده‌ایم و این ضعف زمانی بیشتر به چشم می‌آید که شبکه‌های اجتماعی و اینترنت، روزبه‌روز ما را از پدیده‌های قدیمی‌تر دور می‌کنند و همه‌چیز را اصطلاحاً «به‌روز» می‌کنند. اما چه به‌روزکردنی که به قیمت از دست‌رفتن حافظه تاریخی باشد! این مقدمه را گفتم تا برسم به اینکه خبرنگاران قدیمی و فعال در رسانه‌های باسابقه‌تر می‌دانند «همایون شجریان» چه زمانی که بیش‌ترین فعالیتش در موسیقی ایرانی بود و چه زمانی که به موسیقی پاپ روی آورد، در نشست‌های خبری همیشه یک آرزو را بیان می‌کرد: اجرای کنسرت خیابانی رایگان برای مردم. هرچه همایون از نظر ابعاد رسانه‌ای بزرگ‌تر شد، این «دوست داشتن» تبدیل به آرزو و رؤیا شد.

✎ لزوم موافقت نهادهای امنیتی برای اجرای گسترده در روزهای بیم و امید جنگ و زمانی که کوچک‌ترین صداها، از دویدن همسایه تا رد شدن موتورسیکلت در کوچه، خواب همه را برهم می‌زند و تصور جنگ دوباره در ذهن شکل می‌گیرد، خبری مثل بمب در تهران ترکیب: کنسرت خیابانی و رایگان همایون شجریان.

برخی معتقدند این هنرمند با دستگاه‌های امنیتی هماهنگی دارد و می‌خواهند وجهه دیگری از همایون بسازند. اما همه می‌دانیم اجرای یک برنامه هنری خیابانی در پایتختی چون تهران نیازمند هماهنگی با صداها دستگاه و نهاد است، حتی کنسرت «علیرضا قربانی» در جوار ورزشگاه آزادی با مخاطب هشت هزار نفری، بدون موافقت چندین دستگاه فرهنگی و امنیتی، محال است برگزار شود. حالا تصور کنید همایون بخواهد کنسرت رایگان و خیابانی با مخاطب بیش از بیلییون نفری اجرا کند! آیا چنین جمعیتی بدون موافقت دستگاه‌های امنیتی ممکن است؟ اما نکته مهم‌تر این است که این خواست جمعی جامعه است نه یک نهاد یا سازمان خاص و نهادی خاص نباید آن را بکنف خود صداره به مطلوب کند.

✎ انتشار رایگان: نه خیریه

با توجه به اسپانسرینگ یکی از بانک‌ها در برنامه‌های همایون شجریان، برخی مطرح کردند که چرا او از اسپانسر مبلغی دریافت می‌کند (که در حد جاییه است). اما وقتی نام کنسرت رایگان به میان می‌آید، یعنی تماشاگران نیازت به بلیت ندارند. این به‌معنای آن نیست که تمام دست‌اندرکاران باید مجانی کار کنند، مگر آنکه کسرت خیریه باشد.

✎ اتحاد همه دستگاه‌ها برای برگزاری بی‌درسر

جمعه‌شب، با حجم بالای ترافیک و گره‌های شدید در غرب تهران، اجرای چنین کنسرتی پیچیدگی زیادی دارد. وجود پایانه مسافربری غرب و فرودگاه مهرآباد در محدوده کنسرت، سختی‌ها را دچون‌اند می‌کند. اگر جمعیت از شهرهای دیگر هم برای دیدن همایون وارد تهران شوند، مسائل بیشتری مثل پذیرایی، سرویس‌های بهداشتی، استقرار آمبولانس و ماشین‌های آتش‌نشانی ایجاد می‌شود. به‌نظر می‌رسد تمام این تمهیدات انجام شده باشد، وگرنه هیچ‌کس تهران را در یک چاله بحران قرار نمی‌دهد.

✎ کنسرتی به‌مثابه همدلی جمعی

ایده کنسرت خیابانی در روزهای جنگ و موش‌جباران شکل گرفت؛ زمانی که رئیس‌جمهور آمریکا به مردم تهران شهر هشدار تخلیه این شهر را داده بود. اما «علی‌قمصری» با همراهی نهادهای فرهنگی، کنسرتی زیر بجر آزادی برگزار کرد، جایی که مخاطبان با پوشش‌ها و نگرش‌های مختلف برای ایران خواندند.

کنسرت همایون شجریان –اگر به همان شکل برگزار شود– بزرگ‌ترین نماد همدلی مردم در یک رخداد هنری در تاریخ ایران خواهد بود. این فرصت از قدر بداییم. شاید باید به بلوغی برسیم که هیچ هنرمندی در ذات خود مقدس نیست. همایون شجریان –با وجود نقدهای جدی نگارنده نسبت به آرایش در ۱۰ سال گذشته– قرار است خشک‌پنکی کند و حاکمیت، موسیقی را نه‌فقط به‌عنوان یک هنر، بلکه به‌عنوان یک ضرورت در زیست مردم پذیرد.

اما غایب بزرگ این رویداد بزرگ مردی است که در سال‌های اخیر عرش متنوع‌الکار بود و اجازه خواندن در وطن نداشت؛ استاد محمدرضا شجریان، که اگر بود، مانند اولین کنسرت فرزندش، همایون روی سن می‌رفت و با مردم می‌خواند:

ای خدای فلک ای طبیعت شام تاریک ما را سحر کن

جلسه شرکت‌کنند، «سahاتا بیگم» ۵۵ساله است که بدلیل فلج اطفال، پای راستش لنگ می‌زند. ساهاتا که خیاط است، در سوناتالای غربی زندگی می‌کند و درباره مسائل زنان می‌نویسد. همچنین، «آشپیش گارانی» ۲۹ساله هم یکی دیگر از اعضای این تیم اصلی است. سایر همکاران به‌عنوان رانندگان ریکشای برقی و کشاورز فعالیت دارند و برخی نیز بیکار هستند.

عبدلطیف می‌گوید: «ما به‌صورت یک جمع گروهی کار می‌کنیم. روزنامه ما بر اخبار محلی، رویدادهای جامعه و اتفاقات سوناتالای غربی و گاهی روستاهای اطراف تمرکز دارد.»

ما از سال ۲۰۲۱ با اندارمانیک پیوسته است: «در این شماره، قصد دارم درباره وضعیت بد جادها بنویسم و نشان دهم که مردم در فصل موسمی چگونه به‌خاطر این وضعیت رنج می‌برند.» عبدالطیف می‌گوید: «بحران دلیل انتشار اندارمانیک است. اینکه حسن مشکلات روستای ما را از طریق نوشته‌هایش نشان داد، باعث شد من به تیم بپیوندم.»

✎ چیزی زیبا اتفاق افتاد

روسیا از ابتدا عضو تیم حسن بوده است. او توضیح می‌دهد که پیش از ازدواج با یک کشاورز روستا، تحصیلاتش را تا پایه دهم ادامه داده است. برای کمک به تأمین مخارج خانواده، کسب‌وکار خیاطی را آغاز کرد که پنجره‌ای به‌سوی مشکلات پنهان روستا برایش گشود. او می‌گوید: «وقتی زنان برای دوخت لباس به من مراجعه می‌کنند، دردول می‌کنند. من درباره مشکلاتی می‌شنوم که هرگز به دنیای بیرون راه پیدا نمی‌کنند؛ به‌ویژه درهایی که زنان و کودکان در سکوت تحمل می‌کنند.»

یکی از داستان‌های او درباره زنی بنام «آیجان بیگم» است. آیجان در سال ۲۰۲۳ خانه‌اش را در سیل ویرانگر از دست داد و مجبور شده بود به کلیه‌ای موقت که از پلاستیک ساخته شده بود، پناه ببرد.

بیگم می‌گوید: «داستان من توسط حسن در صفحه فیسبوکش به اشتراک گذاشته شد. سپس اتفاقی زیبا رخ داد؛ کمک‌ها از سوی بنگلادشی‌های مقیم خارج شروع به رسیدن کرد. در مجموع، او ۶۰ هزار تاکا (۴۲۰ دلار) برای ساخت خانه جدید و خرید چند بز دریافت کرد.» روسیا می‌گوید امروز آیجان دوباره در یک خانه سه‌اتاقه زندگی می‌کند.

داستان‌های آنها به دیگران نیز کمک کرده است. برای یک شماره، حسن شعری درباره دختری بنام «روبینا» در روستایشان نوشت که همراه با مادر بزرگ و مادرش در کلیه گلی خراب زندگی می‌کرد. مادر روبینا مشکلات روانی داشت. بدلیل قهر شدید، روبینا مجبور بود برای غذا گدایی کند. پس از انتشار آن شعر، توجه مسئولان محلی جلب شد و تصمیم گرفتند زمین و خانه‌ای برای روبینا و خانواده‌اش اختصاص دهند.

حسن و تیمش اغلب بر داستان‌هایی تمرکز می‌کنند که نشان می‌دهد مردم چگونه تحت‌تأثیر بحران اقلیمی قرار دارند. مناطق ساحلی بنگلادش به‌ویژه در برابر سیل، موج‌های گرم‌ا، افزایش سطح دریا و نفوذ آب شور آسیب‌پذیر هستند. بلال، مالک یک قطعه زمین کوچک برنج است و احساس نزدیکی با دیگر کشاورزان منطقه دارد، به‌ویژه چون هر سال برداشت او بدلیل بارش نامنظم کم‌تری می‌شود.

او می‌گوید: «در» شماره بعدی، درباره مشکلات کارگران روزمزد محلی در فصل موسمی خواهیم نوشت.»

خبرنگاران حسن گزارش‌هایشان را روی برگ‌های دفترچه‌هایشان می‌نویسند. او می‌گوید: «همکارانم داستان‌هایشان را به‌صورت دست‌نویس می‌فرستند. من تصمیم نهایی درباره مطالب روزنامه را می‌گیرم و آن را ویرایش می‌کنم.» سپس با خودکار روی کاغذهای سایز A۳ می‌نویسد و آنها را در یک چاپخانه فتوکپی می‌کند. هر نسخه روزنامه چهار صفحه دارد و با نوار پلاستیکی رنگی بهم متصل می‌شود. حسن ۳۰۰ نسخه چاپ می‌کند که هزینه چاپ هر نسخه حدود ۱۰ تا (۰.۰۸ دلار) است. این فرایند وقت‌گیر است و نوشتن دستی، چاپ و صحافی تقریباً یک هفته طول می‌کشد.

پس از چاپ، حسن و تیمش روزنامه را در سوناتالای غربی و روستاهای نزدیک پخش می‌کنند. آنها هیچ غرفه روزنامه‌فروشی یا سیستم اشتراک ندارند و فقط به تقاضای محلی اتکا می‌کنند. روزنامه را رایگان می‌دهند یا در صورت امکان، با قیمت تمام‌شده می‌فروشند. حسن می‌گوید: «مردم روستای ما فقیرند، بنابراین بیشتر به رایگان داده می‌شود. راستش، من از این کار سودی نمی‌برم و هدف هم این نیست.»

✎ یک خواننده وفادار

«عزیزالرحمان خان»، ۸۴ساله، ساکن سوناتالای غربی، یکی از وفادارترین خوانندگان روزنامه و همسایه حسن است. او در دو سال گذشته هر شماره را خوانده و با خوشحالی بابت هر نسخه پول پرداخت می‌کند.

خان می‌گوید: «به شور و اشتیاق حسن برای روایت داستان‌های شادی و غم اهالی روستا احترام می‌گذارم. وقتی بقیه دنیا ما را فراموش کردند، این اندارمانیک بود که داستان ما را به جهان منتقل کرد.»

این مأمور مالیاتی بازنشسته می‌گوید به دشواری‌های مالی‌ای که حسن برای انتشار روزنامه تحمل می‌کند، آگاه است و اضافه می‌کند: «از خدا می‌خواهم روزی برسد که همه‌چیز درست شود و این روزنامه هر دو هفته منتشر شود.»

این گروه کوچک اما متنوع است و همه اعضا در نزدیکی هم، در یک خوشه از روستاهای زندگی می‌کنند. عبدالطیف، ۴۲ساله، زمان زمل انگلیسی در دبیرستان است. نذرااسلام، ۳۱ساله، برق‌کار است. روسیا، ۴۳ساله، یکی از سه زن تیم است و در خانه‌اش در سوناتالای غربی، کسب‌وکار خیاطی دارد.



یک روزنامه دست‌نویس در بنگلادش صدای مردم شده است

داستان خبرنگاران یک روستای دورافتاده ساحلی

با وجود هجوم بی‌وقفه شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی که دنیای اطلاعات را در لحظه در دسترس قرار داده‌اند، هنوز هم روزنامه‌ها در گوشه‌وکنار جهان، به‌عنوان رسانه‌های مرجع و صدای واقعی مردم باقی مانده‌اند. مثل روستای ساحلی سوناتالای غربی در بنگلادش، جایی که روزنامه‌ای دست‌نویس بنام «اندارمانیک» به سردبیری «حسن»، کارگر روزمزد و خیاط محلی، منتشر می‌شود. این روزنامه با وجود سختی‌ها و کمبود امکانات دیجیتال، داستان‌های واقعی مردم محروم و مبارزه‌شان با بحران‌های اقلیمی را با قلمی صمیمی و دست‌نویس روایت می‌کند و امید را به جامعه‌ای فراموش‌شده می‌آورد. این گزارش روایتی است از یک روز این روزنامه که «الجزیره» آن را منتشر کرده است.

| دیواش گاه‌تراج |

| مترجم: صدف سرداری |

یک روز عادی برای اندارمانیک (Andharmanik)، یک

روزنامه محلی کوچک، از یک بازار ماهی شلوغ آغاز می‌شود. وقتی از جاده به‌سمت اسکله ماهیگیری در شهری نزدیک خلیج بنگال پایین می‌روید، بوی تند نمک و ماهی قضا را پر کرده است. کنار سکوی اصلی تخلیه ماهی، قایق‌های ماهیگیری رنگارنگی با رنگ‌های قرمز، آبی و سبز که رنگشان کم‌رنگ شده، پهلو گرفته‌اند.

در این بازار شلوغ در اواخر ماه ژوئیه، انبارهای بزرگ ماهی و دک‌های کوچک و ساده چوبی در کنار هم قرار گرفته‌اند. در یکی از این دک‌های کوچک با سقف حلبی، «حسن پرویز»، ۴۴ساله، با شلوار نخ‌ی مشکی که تا زانو بالا زده، مشغول ریختن یخ داخل جعبه‌های پلاستیکی است که پر از ماهی تقریباً رنگ‌محبوب بنگلادش هستند.

حسن در میان بشک‌ها و جعبه‌های پلاستیکی‌ای کار می‌کند که با صید تازه روز برق می‌زنند و در پس‌زمینه همیشه صدای یکنواخت موتور قایق‌های دزدلی به گوش می‌رسد؛ قایق‌هایی که مدام در حال ورود و خروج از اسکله هستند.

حسن با لبخند می‌گوید: «صبح شلوغی‌ست، اینجا هم بازار ماهی است، با تمام شلوغی و هرج‌ومرجش.»

او در فصل باران‌های موسمی، به‌عنوان یک کارگر روزمزد در آنجا کار می‌کند؛ ماهی‌ها را دست‌بندی، وزن‌کنی و در جعبه‌های سفید یونیواختی بسته‌بندی می‌کند. در فصل خشک، در یک کوره آجرپزی نزدیک مشغول به‌کار می‌شود و در ماه‌های زمستان، حدود دسامبر و ژانویه، در بازاری که ماهی خشک‌شده معروف به «شوئکی» فروخته می‌شود، کار می‌کند.

روز کاری حسن در بازار از حدود ساعت ۴ بامداد با نماز صبح و یک لیوان چای شروع می‌شود. او روزانه حدود ۶۰۰ تاکا (معادل ۵ دلار) درآمد دارد.

حسن می‌قرار است که کارش را زودتر تمام کند. چون علاوهبر این شغل که برای تأمین معاش خانواده‌اش ضروری است، یک کار دیگر هم دارد که باید به آن برسد. او سردبیر یک روزنامه دست‌نویس محلی بنام «اندارمانیک» است؛ و‌ه‌زاهای که در زبان بنگالی به‌معنی «گوهر تاریکی» است و همچنین نام رودخانه‌ای در همان نزدیکی. این روزنامه به روایت داستان‌ها و اخبار روستای او، سوناتالای غربی، می‌پردازد.

حسن این روزنامه را هر دو ماه یکبار از خانه‌اش در یک روستای ساحلی، که حدود یک ساعت با جاده تا بازار ماهی فاصله دارد و بیش از هشت ساعت از داکا دور است، منتشر می‌کند.

از آنجا‌که حسن و تیمش رایانه‌ای ندارند و استفاده هم نمی‌کنند، روزنامه را با دست می‌نویسند و سپس از آن کپی می‌گیرند. اما آنها باور دارند که نوشتن مطالب با دست، به‌ویژه در جایی که پیش از اندارمانیک هیچ روزنامه‌ای وجود نداشت، باعث می‌شود این نشریه احساس صمیمیت بیشتری ایجاد کند و جامعه‌شان را بهم نزدیک‌تر کند. درنهایت، حدود ساعت ۱۱ صبح، وقتی آخرین جعبه‌های ماهی بار چرخ‌دستی‌ها شد و کف مغازه تمیز شد، حسن آماده می‌شود که به خانه برگردد.

او سوار یک ون گاری می‌شود تا به خانه برگردد؛ وسیله‌ای ساده‌رخت با باتری که در قسمت عقب آن یک سکوی چوبی بزرگ برای نشستن مسافران دارد.

حسن توضیح می‌دهد که خانه سه‌اتاقه‌ای که با همسرش «سلما بیگم» و سه دخترشان در آن زندگی می‌کند، درواقع

همان دفتر تحریریه روزنامه اندارمانیک هم است. او در

همین خانه، در هر چرخه انتشار، یک یا دو بار با تیمش جلسه برگزار می‌کند.

✎ بحران‌های اقلیمی: جرقه شکل‌گیری روزنامه

در مسیر خانه‌اش، از جاده‌ای پر دست‌انداز و خراب‌که از کنار سالیب‌زارها و خانه‌های پراکنده می‌گذرد و گاه‌گاهی موتورسیکلت یا ریکشای برقی از رویه‌رو عبور می‌کند، حسن درباره انگیزه‌اش برای راه‌اندازی روزنامه توضیح می‌دهد. با صدای بلندتر از موتور پرسروصداي ون‌گاری می‌گوید: «از بچگی زیاد شعر می‌نوشتم. همیشه به خواندن و نوشتن علاقه داشتم.»

او نوشته‌های «رابیندرانات تاگور»، شاعر هندی برنده نوبل، و کتاب‌های خودیاری را می‌خواند. اما با وجود علاقه‌اش به یادگیری و مطالعه، نتوانست مدرسه را تمام کند. در ۱۴سالگی، به‌عنوان فرزند بزرگ خانواده‌ای با دو برادر و دو خواهر، مجبور شد درس را رها کند و برای کمک به خانواده به‌عنوان کارگر روزمزد کار کند. او توضیح می‌دهد: «قرار بود امتحان پایان دوره دبیرستان را سال ۱۹۹۶ بدهم، ولی بدلیل مشکلات مالی نتوانستم.»

حسن تا ۳۵سالگی (یعنی در سال ۲۰۱۵) موقت به گرفتن مدرکش نشد. دو سال بعد، دبیرستان را به پایان رساند و در سال ۲۰۲۱ در مقطع کارشناسی رشته هنر در کالجی در کالاپارا، حدود ۱۰کیلومتری خانه‌اش، ثبت‌نام کرد.

با وجود مسئولیت تأمین خانواده، کار روزنامه و تحصیل، او هنوز در ترم دوم دانشگاه است. بااین‌حال می‌گوید این مسیر برایش مهم است، چون آینده روزنامه به آن وابسته است.

حسن می‌خواهد روزنامه‌اش را در سطح شهرستان به‌عنوان یک رسانه رسمی ثبت کند؛ چون معتقد است این کار می‌تواند از روزنامه در برابر ناپایداری‌های سیاسی محافظت کند. او می‌گوید: «برای این کار، طبق قانون، ناشر باید مدرک لیسانس داشته باشد.»

ایده انتشار روزنامه در ژوئن ۲۰۱۶ به ذهن حسن رسید؛ زمانی که با «رفیق‌المتنوو»، روزنامه‌نگار محیط‌زیستی مستقر در داکا که برای بازدید به منطقه آمده بود، آشنا شد. منتو در مورد تأثیر بحران اقلیمی در مناطق ساحلی بنگلادش گزارش می‌نویسد و در طول سال به این مناطق سفر می‌کند. یک روز، حسن او را در حال عکاسی از رودخانه اندارمانیک دید. با کنج‌کاوی به‌سمت او رفت و با او صحبت کرد. در این گفت‌وگو، حسن چند شعر و نوشته خودش را به منتو نشان داد؛ مطالبی که در آنها به مشکلات روستایش اشاره کرده بود؛ مثل طوفان‌های دریایی و شرایط اقلیمی که زندگی کشاورزان را سخت‌تر کرده است. هیچ روزنامه‌ای به این مسائل نمی‌پرداخت و کمک‌های دولت محلی هم اغلب دیر می‌رسید، طوری‌که مردم احساس می‌کردند فراموش شده‌اند. منتو که تحت‌تأثیر قرار گرفته بود، حسن را تشویق کرد که این داستان‌ها را به‌شکل یک روزنامه منتشر کند. منتو می‌گوید: «او واقعاً می‌خواست کاری برای جامعه‌اش انجام دهد. به او گفتم می‌تواند یک روزنامه راه بیندازد و امید محلی را پوشش دهد. گفتم تمرکزش را روی ترویج امید و اعتماد در جامعه‌اش بگذارد.» منتو پیشنهاد داد نام روزنامه را از روی رودخانه‌ای بگذارند که همان‌جا کنار آن ایستاده بودند و به حسن یاد داد که چطور گزارش بنویسد، تیتربزند و با موبایلش عکس بگیرد.